

THE KUDUMBA DEEPAM.

Vol. V.)

July 1934.

(No. 7.)

വിഷയവിവരം.

1. നമ്മുടെ മതപ്രചരണപ്പരിശ്രമങ്ങൾ.....	193.
2. വേലക്കാരുടെ വിതുലൻ.....	196.
3. നെപ്പോളിയനും ഈശ്വരവിശ്വാസവും.....	201.
4. ഞായറാഴ്ചകളും കടമുള്ള ദിവസങ്ങളും.....	205.
5. അദത്തിന്റെ അധഃപതനം.....	209.
6. താരകയോട്ട്.....	215.
7. വിതുല ജോബ്.....	217.
8. പൊതുനിയോഗം.....	221.
9. അരാധനാസ്വാതന്ത്ര്യം.....	221.
10. കുരിപ്പകൾ.....	223.

With all thy soul fear the Lord and revere

cts.

31.

ഡോക്ടർ നിഷിമുറ ഡി. എസ്സ്. ജാഹ്നാസി ദന്തവൈദ്യൻ.

എറണാകുളം.

പല്ല സംബന്ധമായ എല്ലാ രോഗങ്ങളും ചികിത്സിച്ചു സുഖപ്പെടുത്തുകയും കൃത്രിമ പല്ലുകൾ വെച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ലൂർട്ടിലെ വിശുദ്ധ.

ഗ്രന്ഥകർത്താ റവ: ഫാദർ സെറാഫിൻ ബനഡിക്ട്.

“ലൂർട്ടിൽ ബസ്റ്റീരിയ എന്ന അർച്ചദൈവലിക്ഷ പ. കന്യാകുമാരിയെ പരിനേട്ടപ്രാവശ്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെടതും അവളോടു പല പരിശുദ്ധങ്ങളായ വിവരങ്ങളും അരുളിയതും അതുവഴി അവിടെ ബ്രാഹ്മാണമായ ദേവാലയങ്ങൾ പണിതീർത്തതും അന്നു തുടങ്ങി ഇന്നോളവും അവിടെ നിരവധി അരുളതങ്ങൾ തുടർച്ചയായി നടന്നുവരുന്നതും മറ്റും ചെറുബാലികാബാലന്മാരെ ആകർഷണീയമാക്കിത്തീർന്ന പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥം ബാലികാബാലന്മാരെ യഥാർത്ഥമതവും പരമാർത്ഥമതമാക്കിത്തീർന്നതിനു പര്യാപ്തമായ ഒന്നുതന്നെയാണു്. ഏതൽഗ്രന്ഥം കേരളീയകത്തോലിക്കാകുടുംബങ്ങളിൽ ധാരാളം പ്രചരിച്ചുകാണാൻ ഞങ്ങൾ അതിയായി വാഞ്ഛിക്കുന്നു.” പ്രേഷിതൻ.

റെറപ്രതിക്കു വില അര അണ.

പത്രങ്ങളിനു് ,, നാലു അണ.

തഫാൽക്കൂചി പുറമേ. കുറച്ചുപ്രതികൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നവർ സ്റ്റാമ്പു അയച്ചാൽമതി. മാനേജർ, കുടുംബദീപം.

തേവര, എറണാകുളം.

കുടുംബദീപം.

ഒരാളെത്തെ വരിസംഖ്യ അയച്ചുതരാതെ അപേക്ഷിക്കുവന്നരെ മാസി കയുടെ പുതിയ വരിക്കാരായി ചേർക്കുന്നതല്ല.

തുടർച്ചയായ ലേഖനങ്ങൾ മുഴുവനുംകൂടി ഒന്നായി അയച്ചുതരാത്തപക്ഷം പരിശോധിച്ചു തീർച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ സൗകര്യപ്പെടുന്നതല്ലായ്കയാൽ ഏതു ദിനംലേഖനങ്ങളായാലും ഒന്നായിട്ടു അയച്ചുതരേണ്ടതാണു്.

പ്രസിദ്ധീകരണത്തിനായി അയക്കുന്നവ വ്യക്തമായി കടലാസിന്റെ ഒരുവശത്തുമാത്രം എഴുതിയിരിക്കണം.

പത്രാധിപർ, “കുടുംബദീപം,” തേവര.

ഞങ്ങളുടെ പിതാവായ മാർ തോമ്മാശ്ലീഹായെ,
 ഇൻഡ്യയ്ക്കുവേണ്ടി അപേക്ഷിക്കണമെ.

കുടുംബദീപം.

പുസ്തകം ൫. }

ജൂലൈ മന്തര

{ ലക്കം ൭.

നമ്മുടെ മതപ്രചരണപ്പരിശ്രമങ്ങൾ.

(ശ്രീമാൻ ജോസഫ് കല്ലിടക്കിൽ, മുട്ടം.)

ഈ മാസം മൂന്നാംതിയതി നമ്മുടെ പിതാവു മാർ തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ഭക്താനന്തിരുന്നാളാണല്ലോ. ക്രിസ്തുമതപ്രചരണാത്മം ഇൻഡ്യയിൽ വരികയും നമ്മുടെ പൂർവ്വികന്മാരെ ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെടുത്തുകയും ഒട്ടക്കം തന്റെ പരിപാവനമായ മതവിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി ജീവത്യാഗം ചെയ്യുകയും ചെയ്ത നമ്മുടെ പിതാവിന്റെ മരണസ്മരണദിനം-നമ്മുടെ ജാതീയദിനം - കൊണ്ടാടുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ നമ്മുടെ പരിപാവനമായ മതപ്രചരണവേലയെപ്പറ്റി അല്പം ചിന്തിക്കുന്നതു അസ്ഥാനത്താകയില്ലല്ലോ.

ക്രിസ്താബ്ദത്തിന്റെ ആദ്യ നൂറ്റാണ്ടിൽതന്നെ വിശുദ്ധ ശ്ലീഹായിൽനിന്ന് സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച നമ്മുടെ പൂർവ്വികന്മാർ തങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച വിശ്വാസദീപത്തെ ഇതരസഹോദരങ്ങൾക്കു വേണ്ടികൂടി പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിന് ഏതു കാരണങ്ങളാലേങ്കിലും വൈമുഖ്യം പ്രകടിപ്പിക്കുകയാണുണ്ടായിട്ടുള്ളത്. ജ്ഞാനസ്നാനജലം തലയിൽ വീണിട്ടു രണ്ടായിരക്കൊല്ലത്തോളം മകാരായിരിക്കുന്നെന്നഭിമാനിക്കാൻ അവകാശമുള്ള കേരളീയകത്തോലിക്കരുടെ മതപ്രചരണശ്രമങ്ങൾ ഇനിയും ആശാസ്യമായനിലയിൽ എത്തിയിട്ടില്ലാത്തതിന്റെ കാരണവും മറെറാന്നല്ല. കേരളത്തിൽ സത്യവിശ്വാസം പ്രകാശിച്ച വളരെ വളരെ കൊല്ലങ്ങൾക്കുശേഷം ക്രിസ്തുമതവെളിച്ചം പ്രവേശിച്ച ഫ്രാൻസ്, സ്പെയിൻ, അയർലണ്ട്, ഇംഗ്ലണ്ട് മുതലായ രാജ്യങ്ങൾ

“ക്രിസ്തീയ രാജ്യങ്ങൾ” എന്ന പേരിനെ അർപ്പിച്ചിട്ടു എത്രയോ കൊല്ലങ്ങളായിരിക്കുന്നു. അപ്പസ്തോലകാലത്തുതന്നെ ഇൻഡ്യയിൽ ക്രിസ്തുമതവെളിച്ചം പ്രവേശിച്ചെങ്കിലും “അജ്ഞാനഇൻഡ്യ”യെന്ന പേരിനെ അർപ്പിക്കത്തക്കവിധമാകുന്നു അതിന്റെ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതി. മതപ്രചരണവേലയിൽ നമുക്കുള്ള മന്ദതയാകുന്നു ഇതിനു കാരണമെന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കണം. “ആകാശവും ഭൂമിയും കടന്നുപോയാലും എന്റെ വാക്കുകൾ നിറവേറുകതന്നെ ചെയ്യും” മെന്ന് അരുളിച്ചെയ്ത അരുമനാഥൻതന്നെയല്ലയോ “വിശ്വസിച്ചു ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിക്കാത്തവൻ ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടു” മെന്നു പ്രകടമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത്. അക്രൈസ്തവരും അവിശ്വാസികളും മറ്റുമായി നമ്മുടെ ചുറ്റും നിവസിക്കുന്ന അനേകായിരം ആളുകൾക്കു നിത്യരക്ഷ ആവശ്യമില്ല; അവർ നശിച്ചു പൊയ്ക്കൊള്ളട്ടെ എന്നു നമ്മിൽ ആരെങ്കിലും കരുതുന്നുണ്ടോ? ഇല്ലെങ്കിൽ നമുക്കു നമ്മുടെ ‘സത്യാദീപവു’മായി അവരുടെ അടുക്കലേക്കു ആഗതരാകാം. കൂരിരുട്ടിൽ തപ്പിത്തടയുന്ന സഹോദരങ്ങൾക്കു അതത്രെ ആശ്വാസകരമായിരിക്കും. “തന്നത്താൻ സ്നേഹിക്കുന്നതുപോലെ മറെറല്ലാവരേയും സ്നേഹിക്കണം” മെന്നും, ലോകം മുഴുവൻ നേടിയൊരു ആത്മാവു നശിച്ചാൽ മനുഷ്യൻ നേടിയലോകംകൊണ്ടു ഒരു പ്രയോജനവുമില്ലെന്നും പഠിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന നമ്മിൽനിന്നു തടസ്സരണമായ പ്രവൃത്തികളും ഉണ്ടാകേണ്ടയോ? അതിനാൽ തൊണ്ണൂറൊമ്പതു ആളുകളെയും വഴിയിൽ നിറുത്തിയുവെച്ചു കാണാതെ പോയ ഓടിനെ തിരഞ്ഞുപോയ ആ “നല്ല ഇടയ്”ന്റെ അരൂപിയോടുകൂടി നമുക്കു പ്രേഷിതരംഗത്തേക്കിറങ്ങാം.

ഭാരതമേ, നിന്റെ രക്ഷ നിന്റെ മക്കളിൽത്തന്നെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നുവെന്നുള്ള സുസ്മരണാർഹമായ പതിമൂന്നാം ലേയോ പാപ്പായുടെ വാക്കുകളെ അനുസ്മരിച്ചാലും, ഇൻഡ്യയിൽ അകന്നതോ അടുത്തതോ ആയ ഒരു ഭാവിയിൽ രൂപീകൃതമാകുവാനിരിക്കുന്ന ഭരണഘടനയിൽ ഒരു പ്രധാന കൈയുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടപോയ ചില രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കന്മാരുടെ

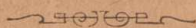
വിദേശമിഷ്യനറി വിദേശത്തെ അനുസ്മരിച്ചാലും ഭാരതത്തിന്റെ മാനസാന്തരീകരണാത്മം വേണ്ടത് പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഭാരതീയർതന്നെ ബാല്യസ്ഥരായിരിക്കുന്നുവെന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെടുന്നതാണ്.

കേരളത്തിൽനിന്നും ഇൻഡ്യയുടെ മാനസാന്തരത്തെ ലാക്കാക്കിക്കൊണ്ടു വൈദികരും അർത്ഥേനികളുമായി ഏതാനും മിഷ്യനറിമാർ തിരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത് ഇത്തരഗതത്തിൽ സന്തോഷാവഹംതന്നെ. എങ്കിലും വിളവു വിപുലവും വേലക്കാർ വിരളവുമാകയാൽ നമ്മുടെ കേരളീയ മിഷ്യനറിമാരുടെ തുക വർദ്ധിക്കുന്നതിനായി നമ്മാൽ പടായ എല്ലാ സഹായസഹകരണങ്ങളും നാം ചെയ്യേണ്ടതാണ്. വി. ശൗർയാർ വിവിധതരങ്ങളായ വിമ്മിട്ടങ്ങൾ സഹിച്ചും നേടിയതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ ആത്മാക്കളെ വി. ത്രേശ്യാ തന്റെ പ്രാർത്ഥനാമുറിയിൽ ഇരുന്നു കൈയ്ക്കുലാക്കിയ വസ്തുതയാണ് ഇത്തരഗതത്തിൽ നാം ചിന്തിക്കേണ്ടത്.

നാം വസിക്കുന്ന അക്രൈസ്തവ ഇൻഡ്യയുടെമേൽ ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റിനുള്ള ആധിപത്യം വിനാവിളബം നീങ്ങപ്പെടുമെന്നുള്ളതിനുള്ള ലക്ഷണങ്ങൾ ധാരാളം കണ്ടുതുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അങ്ങിനെ നീങ്ങപ്പെടുന്നപക്ഷം 'ക്രിസ്തീയ സംസ്കരണമെന്നെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലാത്തവരായ' ഇൻഡ്യയിലെ അനേകായിരം അക്രൈസ്തവരെ അവയെന്നെന്ന് ധരിപ്പിക്കുകയെന്ന പരിഹാസനമായ ക്രിസ്തീയ കടമ നിർവ്വഹിക്കുവാൻ നമുക്കു തരപ്പെടുമോ എന്നു തന്നെ ഭയപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ക്രിസ്തീയ സംസ്കരണമെന്നെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ള ജനങ്ങൾ നിബിഡമായി വസിക്കുന്നിടത്ത് ഭരണചക്രം അവർക്ക് എത്ര പ്രതികൂലമായി തിരിഞ്ഞാലും ആ തിരിച്ചിലൊന്നും ആ ജനങ്ങളുടെ ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസസംരക്ഷണത്തിന് ബാധകങ്ങളല്ലായെന്ന് കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ആദ്യ നൂറ്റാണ്ടുകളിലെ ചരിത്രംതന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ട്.

അതിനാൽ നമുക്കു നമ്മുടെ വേദപ്രചരണപരിശ്രമങ്ങളെ പ്രാർത്ഥന, ധനസഹായം, മാതൃകാപരമായ ക്രിസ്തീയ ജീവിതം,

കത്തോലിക്കാ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ തുടങ്ങിയ ആയുധങ്ങളാൽ പൂർവ്വതൽ ഉത്തജ്ജ്വലമാക്കാം.

വേലക്കാരുടെ വിശുദ്ധൻ. *

(റവ. ഫാദർ സെറാഫിൻ ബെനഡിക്റ്റ)

അദ്ദേഹം മുളളരഞ്ഞാണധാരിയായി കാണപ്പെട്ടു. ഡബ്ളിൻ നഗരത്തിലെ ഏറ്റവും വിദ്യാഭ്യാസവും വൃത്തിഹീനവുമായ ഒരു തെരുവീഥിയിൽ, ബഹുജനമധ്യ, ഹൃദ്രോഗബാധയാൽ പെട്ടെന്നു മരിച്ചുവീഴുന്നതിനു ദൈവം അദ്ദേഹത്തെ ഇടയാക്കി. (ദൈവഗതി അതിനിഗ്രഹമാണല്ലോ.) ഇങ്ങനെ പ്രത്യക്ഷമാകുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു ഒരിക്കലും ഇഷ്ടമാകുമായിരുന്നില്ല. ജീവിതത്തേപ്പോലെതന്നെ മരണവും അജ്ഞാതമായിരിക്കാനേ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിക്കുമായിരുന്നുള്ളൂ.

അദ്ദേഹം അപ്പോൾ, ജരാനരകൾ ബാധിച്ചു, ക്ഷീണിച്ചു വിളറിയ, നൂൻ വയസ്സു പ്രായമുള്ള ഒരു വൃദ്ധനായിരുന്നു. ൧൯൨൫-ലെ പരിശുദ്ധ പരമത്രിതപത്തിന്റെ തിരുനാൾ ഞായറാഴ്ച - ദൈവം അദ്ദേഹത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തിയ ആ ദിവസം - അദ്ദേഹം ഗ്രാൻബി റോഡിൽ കൂടി 'ദിഗ്രേഷനുകന്റെ ഭേദവാലയ'ത്തിലേയ്ക്കു ദിഗ്രപൂജ കാണുവാൻ പോകുകയായിരുന്നു. ആ സമയത്താണ് അദ്ദേഹം കഠിനമായ ഹൃദ്രോഗബാധയാൽ മൂർച്ഛിച്ചുവീണത്. പക്ഷെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമയം ഇനിയു വന്നിട്ടില്ലായിരുന്നു. താദൃശസന്ദർഭങ്ങളിലെ പതിവനുസരിച്ചു, അദ്ദേഹം അടുത്തുള്ള ജെർവിസ് തെരുവിലെ ഒരു ആസ്ത്രേലിയയിലെക്കു കൊണ്ടുപോകപ്പെട്ടു. അവിടെ വെച്ചായിരുന്നു ദൈ

* ഇദ്ദേഹത്തെ തൃസ്തദു ഇതെവരെ വിശുദ്ധൻ എന്നു നാമകരണം ചെയ്തിട്ടില്ല. ജീവിതവിശുദ്ധിയെ സൂചിപ്പിക്കുവാൻ മാത്രമാണ് ഇവിടെ 'വിശുദ്ധൻ' എന്ന നാമം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്.

വം, അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളമുള്ള രഹസ്യം ബഹു ജനങ്ങൾക്കു വെളിപ്പെടുത്തിയത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രേതത്തെ സംസ്കരിക്കുന്നതിനു തയ്യാർചെയ്യുവാൻ വന്ന സിസ്റ്റർ ഇഗ്നേഷസ്, അദ്ദേഹം ധരിച്ചിരുന്ന അഴുക്കുവസ്ത്രം കത്രികകൊണ്ടു വെട്ടിക്കളയുവാൻ തുടങ്ങി. വെട്ടിവരവേ കത്രിക, എന്തോ ഒരു കഠിനമുള്ള സാധനത്തിന്മേൽ കൊണ്ടു. കത്രികയ്ക്കു കേടഭവിച്ചതുപോലെ അവർക്കു തോന്നി. അതെ, അദ്ദേഹം സ്വന്തം സത്തിൽ പൂണ്ടുകയറത്തക്കവിധം അരയിൽ മുറുകെ കെട്ടിയിരുന്ന രണ്ടു മുളരഞ്ഞാണത്തിന്മേൽ കത്രിക മുട്ടിയതായിരുന്നു ആ കേടിനു കാരണം. ആ മുളരഞ്ഞാണങ്ങളിൽ അനേകം കാശുരൂപങ്ങളും ഒരു കുരിശു രൂപവും കൊളുത്തിയിട്ടിരുന്നു. ഈ അന്ത്യാട്ടശകാഴ്ചകൊണ്ടാണ് ദൈവം, തന്റെ ഭാസനായ മാററ് ടാൽബട്ടിനെ പ്രത്യക്ഷീകരിക്കയും മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തത്.

മാററ് ടാൽബട്ടിന്റെ ഖ്യാതി ഇതിനകം ദിഗന്തങ്ങളിൽ സൂത്രമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. പുണ്യവാൻ എന്നു പേരു വിളിക്കുവാനുള്ള ഒത്താശകൾ റോമിൽ ഭരണന്ദിനം എത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ലോകത്തിലുള്ള അനേക ലക്ഷം ജനങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയേയും സ്നേഹത്തേയും അർഹിക്കത്തക്കവണ്ണം അദ്ദേഹം എന്താണു ചെയ്തിട്ടുള്ളത്? അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു ചുരുങ്ങിയ ചരിത്രം ഏതാണ്ടിപ്രകാരമാണ്:

മാററ് ടാൽബട്ട് മുമ്പുറു മേമാസം ൨-ാ-നു- ഡബ്ളിനിൽ ജനിച്ചു. ജന്മസ്ഥലത്തുതന്നെയാണ് അദ്ദേഹം തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ അധികഭാഗവും ചെലവഴിച്ചിട്ടുള്ളത്. എല്ലാ കാഴ്ചകളിലും അദ്ദേഹം ഒരു ഉത്തമ അയിറിഷ്ക്കാരനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അമ്മയും ഒരു അയിറിഷ്ക്കാരിയായിരുന്നതുകൊണ്ടു അതിനു ഒരു പ്രത്യേക എടുപ്പുവുമായിരുന്നു. അയർലണ്ട്, കത്തോലിക്കചൈതന്യം കാൽകത്തി നടക്കുന്ന ഒരു രാജ്യമാണെന്നതു സുപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. അദ്ദേഹം പന്ത്രണ്ടു വയസ്സുവരെ പ്രാഥമിക വിദ്യാലയത്തിൽ അധ്യയനംചെയ്തു. ശിശുസ

ഹജമായ വികൃതിയും തെറിപ്പം അദ്ദേഹത്തിൽ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. സ്കൂൾ വിട്ടതുമുതൽ അധ്വാനമുള്ള ജോലിയിലാണ് അദ്ദേഹത്തിന് ഏറ്റെടുപ്പാൻ സംഗതിയായത്. ആദ്യം അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ച ജോലി ഒരു വീഞ്ഞു കമ്പനിയിലെ ലഘുവാഹനമായിരുന്നു. എന്നാൽ താമസിയാതെ 'പിള്ളേരല്ലേ, കള്ളല്ലേ, കണ്ടാൽ തെല്ലു കുടിക്കില്ലേ?' എന്ന ചൊല്ലു അദ്ദേഹത്തേക്കുറിച്ചും അത്ഭവത്തായിത്തീർന്നു. ഒരു കൊല്ലംകൊണ്ടു മുക്കടിയനായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപ്പൻ, മക്കളുടെ അഭിവൃദ്ധിയിൽ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധയുള്ള ആളായിരുന്നതിനാൽ താമസിയാതെ മാററിനെ പണിയിൽനിന്നു വിടുവിച്ച്, തന്റെ നോട്ടമെത്തത്തക്കവണ്ണം തന്റെ പണിസ്ഥലത്തുതന്നെ ഒരു ദൂതബാലനായി നിയമിച്ചു. എങ്കിലും കുടി മുത്തുതന്നെ വന്നു. മാററിന്റെ അപ്പൻ കുടിനിറുത്തുവാൻ നാലു കൊല്ലത്തോളം മുടങ്ങാതെ തീവ്രയത്നം ചെയ്തു. പക്ഷെ, അവയെല്ലാം വിഫലമായതേയുള്ളൂ. ഇങ്ങനെ മാററ് തന്റെ അപ്പന്റെ മാർഗ്ഗശീതപത്തിൽനിന്നു ക്രമേണ അകലുകയും, കുറെ നാളത്തേക്കു, ഖരാറെടുത്തു കെട്ടിടം പണിയുന്നവരുടെ ഒരു 'മെയ്ക്കോട്ടുപണി'ക്കാരനായി ചേരുകയുംചെയ്തു. ഇപ്പോൾ കുടിയുടെ കായ്ക്കത്തിൽ കൂടുതൽ സ്വാതന്ത്ര്യമായി എന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. പിന്നീടു ലോറിയിൽ തടി കയറുക ഇറക്കുക എന്ന പണിയിലാണ് മാററ് സ്വയം നിയുക്തനായത്. ഇതിൽ മരണപര്യാന്തരം നിലനില്ക്കുകയുംചെയ്തു. ഇത്രയുമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ബാഹ്യഭാഗം.

തന്റെ മകനെ ക്രിസ്തീയ മിതത്വം അഭ്യസിപ്പിക്കുവാൻ മാററിന്റെ പിതാവു ചെയ്ത പോരാട്ടം പരാജയത്തിൽതന്നെ പൂർവ്വസാനിച്ചു. പല പല ഉപായങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചിട്ടും തന്റെ മകൻ പതിനഞ്ചു കൊല്ലത്തേയ്ക്കു മഹാ കുടിയനായിത്തന്നെ വളർന്നു. പക്ഷെ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ മാററ് മദ്യഭവനായ ബാക്രസിനെ എത്ര നിരന്തരമായും പൂർണ്ണമായും സേവിച്ചുവോ, അത്രതന്നെ പിൻക്കാലങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം കാൽവറിയുടെ ബലിപീഠത്തിലും സേവനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ശനിയാഴ്ച കൂലി തീർത്തു

കിട്ടും. എന്നാൽ മെ.പൊ.യോടു കൂടി അതെല്ലാം കടിച്ചുതീർക്കുകയും ചെയ്യും. ധരിച്ചിരിക്കുന്ന കോട്ടും ചിലപ്പോഴൊക്കെ മദ്യപാനത്തിനായി പണയം വയ്ക്കും. പിന്നീട് വല്ല വഴിപോക്കുണ്ടെന്നും കരുണയ്ക്കു വിഷയമായെങ്കിലേ പുരോഗമനത്തിന്നു മാർഗ്ഗമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഇങ്ങനെയൊക്കെയായിരുന്നെങ്കിലും മാറുകടിച്ചു മത്തനായശേഷം ഒരിക്കലും വഴക്കിനോ വക്കാണത്തിനോ വഴികൊടുത്തിരുന്നില്ല. ഇതൊന്നൊഴികെ മറ്റൊരു ഭൂതനും അദ്ദേഹത്തിന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. അത്താഴം കഴിഞ്ഞാൽ അദ്ദേഹം പതുക്കെ മദ്യപ്പാപ്പിലേയ്ക്കു നടക്കൊള്ളും. ഏകദേശം മത്തനായെന്നു കാണുമ്പോഴേയ്ക്കു ആടിക്കറങ്ങി വീട്ടിലേയ്ക്കു മടങ്ങും. ഉടൻ കിടക്കയെ അഭയം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പതിനഞ്ചു കൊല്ലത്തെ ദിനചര്യ.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബന്ധുമിത്രാദികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതപരിവർത്തനത്തേക്കുറിച്ചു നിശ്ശരണരായിത്തീർന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കെ അവരെയെല്ലാം അതുളതപരതന്ത്രരാക്കുമാറ് അദ്ദേഹം തന്റെ രൂപ-മാത്രത്തെ വയസ്സിൽ മനസ്സുതിരിഞ്ഞു. ഒരു ശക്തിയാൽ അദ്ദേഹത്തിന്നു വല്ലാതെ ദാഹിച്ചു; മദ്യപ്പാപ്പിൽ പോകുന്നതിന്നു ഒരു കാശുപോലും കൈവശമില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്നേഹിതന്മാർ ഈ ദുശ്ശാവാസരങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്നു മദ്യം വാങ്ങിക്കൊടുക്കുക പതിവായിരുന്നു. പക്ഷെ ഇത്തവണ അവരിലാരും യാതൊരു കരുണയും കാണിച്ചില്ല. ആകയാൽ അദ്ദേഹം നേരിട്ടു വീട്ടിൽ ചെന്നു അമ്മയോടു: “അമ്മേ, ഇന്നുമുതൽ ഞാൻ കുടിക്കുകയില്ലെന്നു ശപഥം ചെയ്യാൻ പോകുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: “മകനേ, നീ പോയി ദൈവത്തിന്റെ നാമത്തിൽ ശപഥം ചെയ്യുക; എന്നാൽ ഞാൻ ഒന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. നീ അതിനെ നിറവേറ്റാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ ശപഥം ചെയ്യാതിരിക്കുകയാണു് ഭേദം.” മാറു് പ്രത്യുത്തരിച്ചു: “ഹേയ്! ഞാൻ ഭോഷ്കു് പറയുന്നുവെന്നോ? ഒരിക്കലുമല്ല. നിറവേറ്റിക്കൊള്ളാമെന്നുള്ള ഉറപ്പോടു കൂടിത്തന്നെയാണു് ഞാൻ ശപഥം ചെയ്യാൻ പോകുന്നതു്.”

അപ്പോൾ അമ്മ പറഞ്ഞു: “എന്നാൽ കൊള്ളാം കണ്ടേ, നിന്റെ ശപഥത്തെ നിറവേറ്റുവാൻ വേണ്ടുന്ന അനുഗ്രഹം ദൈവം നിനക്കു നൽകട്ടെ.”

ഇപ്പിടം ശപഥം ചെയ്തവാൻ മാറിനെ പ്രേരിപ്പിച്ച കാരണമെന്തെന്നു ആരും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ആദ്യം അദ്ദേഹം മൂന്നുമാസത്തേയ്ക്കു കടിക്കുകയില്ലെന്നു പ്രതിജ്ഞചെയ്തു. പഴയ തഴക്കത്തിനു അടിപ്പെടാതെതന്നെ ആ മൂന്നു മാസവും കഴിച്ചു കൂട്ടി. എന്നാൽ ഇതു, കടിച്ചു തഴങ്ങിപ്പോയ അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മരണവേദനയ്ക്കു സമമായ വിഷമം ഉളവാക്കിയിരുന്നു. പുറത്തേയ്ക്കിറങ്ങിയാൽ പരീക്ഷാകാരണമാകുന്ന മദ്യപ്പുകളെ കടന്നുപോകുക സാധ്യമല്ലെന്നു അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. ആകയാൽ, അന്നുമുതൽ അദ്ദേഹം ഷാപ്പകൾ സന്ദർശിക്കുന്നതിനു പകരം ഡബ്ബിനില്ക്കുള്ള ദേവാലയങ്ങളെ സന്ദർശിക്കാമെന്നു തീർച്ചയാക്കി. ദൈവത്തിന്റെ സാക്ഷാൽ സാന്നിധ്യമുള്ള ബലിപീഠത്തോടുത്തു നില്ക്കുമ്പോൾ മദ്യപ്പുകളെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്ത ക്രമേണ മാറുമെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിചാരം. ശരീരത്തിനു വളരെ തളച്ചു തോന്നിയെങ്കിലും ദൈവസഹായത്തിൽ സമാശ്രയിച്ചുകൊണ്ടു പിശാചിന്റെ പ്രലോഭനങ്ങളെയെല്ലാം അദ്ദേഹം ജയിക്കുതന്നെ ചെയ്തു. ശപഥകാലാവധിയായ മൂന്നു മാസം കഴിഞ്ഞു. പിന്നീടു ഒരു വർഷത്തേയ്ക്കു നീട്ടി. അതും അഭംഗം നിറവേറി. അനന്തരം ജീവപര്യന്തം എന്നാക്കി. ദൈവസഹായത്താൽ അതും കൂടുതൽ വിജയപ്രദമാവണം നിവ്വഹിച്ചു.

മദ്യദേവന്റെ ഭാഗ്യത്തിൽനിന്നു മുക്തിപ്രാപിക്കുന്നതിനു മാറ്റു ഭഗീരഥപ്രയത്നംതന്നെ ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നു. പ്രതികൂല ശക്തികളെ കീഴടക്കി, തൽസ്ഥാനങ്ങളിൽ സുതൃതാദൃസനം മറ്റൊരു പ്രകൃതിയാക്കിത്തീർക്കണമെങ്കിൽ മേൽപ്രസ്താവിച്ചതിലധികമായ അധ്വാനം അദ്ദേഹത്തിനു ആവശ്യമായിരുന്നുവെന്നു വിശേഷാൽ പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഇക്കാലമൊക്കെ അദ്ദേഹം ദിവ്യപ്രസാദസ്ത്രോതസ്സുകളായ കൂദാശകളെ സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല.

ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹം അവയെ, അവയ്ക്കു സരണമായ ഒരുക്കത്തോടുകൂടി കൈക്കൊള്ളുകയും, തദപരാ തന്നെത്തന്നെ രക്ഷിക്കയും ചെയ്യണം. തന്റെ അതീത കാലത്തെ ഉപേക്ഷകളെല്ലാം പ്രാർത്ഥനയാലും സ്വയം പീഡനത്താലും സമൃദ്ധമായി പരിഹരിക്കണമെന്നു ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹം ദൃഢമായി ഉറച്ചിട്ടുണ്ട്. ഫലപ്രദമാവണം പ്രാർത്ഥിക്കുകയും, ദുഃഖമായ ശരീരത്തെ സ്വയം പീഡിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തെന്നതു മനുഷ്യനു എത്ര ദുഷ്കരമായിട്ടുള്ളതാണെന്നു അദ്ദേഹം വേണ്ടപോലെ ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. തന്നിമിത്തമത്രെ അദ്ദേഹം വീരയോഗ്യമാവണം ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥനാപരനായി യാചിച്ചുവെന്നും, അതു തന്നിച്ച് സമൃദ്ധിയായി ലഭിച്ചുവെന്നും അനന്തരകാലത്തിൽ ഏറ്റുപറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. അന്നുമുതൽ സ്വയം പീഡനത്തോടുകൂടെയുള്ള പ്രാർത്ഥനകൊണ്ടു അദ്ദേഹം മദ്യപാനാസക്തിയെ തടഞ്ഞുവെന്നുമാത്രമല്ല, അതിനെ പരിപൂർണ്ണമായി ജയിക്കുകയുണ്ടായി. (തുടരും)

നെപ്പോളിയനും ഈശ്വരവിശ്വാസവും

(ശ്രീമാൻ അൻറണി കോയിത്തറ ബി. എ.)

ഫ്രാൻസിലെ ചക്രവർത്തി പദത്തെ അലങ്കരിച്ച മഹാനായ നെപ്പോളിയൻ ബോണാപ്പാർട്ട് തന്റെ പ്രതാപകാലത്തു് ദൈവഭക്തിയിലും മതവിശ്വാസത്തിലും അത്രതന്നെ പ്രതിപത്തി പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. ധനവും തജ്ജന്യമായ ഭോഗലുപ്ലവവും ഈശ്വരവിശ്വാസത്തെ ഹനിക്കുന്നതിന്നു സാധാരണമായി സമർത്ഥങ്ങളാണല്ലോ. ഫ്രാൻസ് ദേശത്തിലെ മാത്രമല്ല, യൂറോപ്പു ഭൂഖണ്ഡം മുഴുവനിലേയ്ക്കുതന്നെ ജനാവലി ആബാലവൃദ്ധം, തന്റെ അമാനുഷികമായ ശൈശവപരാക്രമങ്ങളിൽ ഭ്രമിച്ചു്, തന്റെ ആജ്ഞാനുവർത്തികളെന്ന നിലയിലെത്തിയപ്പോൾ, നെപ്പോളിയന്റെ ദൈവഭക്തിയും വിശ്വാസതീക്ഷ്ണതയും അടിച്ചുകുത്തുന്നതെന്നു ചെയ്തു.

പക്ഷെ ശൈശവദശയിൽതന്നെ അദ്ദേഹത്തിൽ രൂഢമൂലമായിരുന്ന ഈശ്വരവിശ്വാസത്തേയും മതബോധത്തേയും പിഴുതുകളയുന്നതിന് ബാഹ്യസാഹചര്യങ്ങൾ പര്യാപ്തങ്ങളായില്ല. സൂര്യബിംബത്തെ ആവരണം ചെയ്യുന്ന കാമേഷ്വരപടലങ്ങളുടെ തിരോധാനം എപ്രകാരം പ്രസ്തുത ഗോളത്തെ പൂർണ്ണവൽ പ്രശോഭിതമാക്കിത്തീർക്കുന്നുവോ; അപ്രകാരത്തന്നെ മായാമയമായ ലൗകികാഡംബരങ്ങളുടെ അന്തർധാനം നെപ്പോളിയന്റെ അസ്തപ്രായമായ മതഭക്തിക്ക് നവജീവൻ പ്രദാനംചെയ്യും.

വാട്ടർലൂ എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ചുണ്ടായ ഘോരസമരത്തിൽ നെപ്പോളിയൻ പരാജിതനായി. അധികാരഭ്രഷ്ടനായിതിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആയുശ്ശേഷം “സെൻറ് ഫെലീനാ” എന്ന ദ്വീപിൽ കഴിക്കേണ്ടിവന്നു. അദ്ദിക്കിലെ ഏകാന്തജീവിതം അദ്ദേഹത്തിൽ വ്യാപൃതമായിരുന്ന ആത്മികാന്ധകാരത്തെ ഉന്മൂലനം ചെയ്തു. ലൗകികസുഖങ്ങളുടെ ക്ഷണഭംഗരതയെ അദ്ദേഹം ഗ്രഹിച്ചു. ക്ലാന്തമാനസനായ ആ സാധു ദൈവവിശ്വാസത്തിൽ വിശ്രമം തേടി. “ഭുഖിതന്മാരേയും ഭാരം ചുമക്കുന്നവരേയും” ആശ്വസിപ്പിക്കുന്ന കർത്താവിന്റെ സമാധാനം, അതെ പണത്തിന്നും പ്രതാപത്തിന്നും അപ്രാപ്യമായ ആ പരിപൂർണ്ണസമാധാനം, അദ്ദേഹത്തിന്നു അപ്പോൾ നിശ്ചയമായും അനുഭവപ്പെട്ടിരിക്കണം.

“സെൻറ് ഫെലീനാ”യിലെ ജീവിതകാലത്തു് നെപ്പോളിയൻ തന്റെ മതതീക്ഷ്ണതയേയും ഈശ്വരവിശ്വാസത്തേയും വിവിധാവസരങ്ങളിൽ പ്രസ്താവും പ്രകാശിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതദശയിലെ ഏറ്റവും സന്തോഷാഹ്ലാസമായ ദിനം ഏതാണെന്നു ആരോ ഒരവസരത്തിൽ അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിച്ചു. ഘോരരണാങ്കണങ്ങളിൽ ധീരധീരം പോരാടി, മൃത്യുവക്ത്രത്തിൽനിന്നു വിജയപതാകയെ തട്ടിയെടുത്ത ആ അനേകം സുദിനങ്ങളിൽ ഒന്നായിരിക്കുമോ അതു്? അഥവാ, ഏതെങ്കിലും പുതിയ രാജ്യത്തിലെ ഭരണാധികാരം ഏറ്റെടുത്ത ദിവസമോ? അല്ലങ്കിൽ ഫ്രാൻസിലെ ചക്രവർത്തി പദത്തിൽ ആ

രോമണം ചെയ്ത ആ ഭാഗ്യദിനമൊ? പക്ഷെ ഇതൊന്നുമായി
 തന്നില്ല. “ഞാൻ പ്രഥമമായി പരിശുദ്ധ കർമ്മാനുഷ്ഠാനം ഉൾക്കൊണ്ടു
 ദിവസമാണ് എന്റെ ആയുഷ്കാലത്തിലെ എത്രയും ആനന്ദപ്ര
 ദമായ ദിനം”-ഇതായിരുന്നു നെപ്പോളിയന്റെ മറുപടി.

മഹാനാശവശത്തിൽ തന്റെ വിശ്വസ്ത ഉദ്യോഗസ്ഥ
 ന്മാരിൽ ഒരാൾ മതാനുഷ്ഠാനത്തേയും ഈശ്വരവിശ്വാസത്തേ
 യും അപമാനിക്കുന്നത് നെപ്പോളിയൻ ശ്രവിച്ചു. ഈശ്വരൻ
 മനുഷ്യരുടെ ദർശനേന്ദ്രിയങ്ങൾക്ക് ലക്ഷ്യഭവിക്കുന്നില്ല. ആകയാ
 ല് ഈശ്വരാനുഭൂതിയിൽ വിശ്വസിക്കുന്നത് ഭോഷത്വമാണെന്നായിരുന്നു
 ആ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ വാദം. ആ “യുക്തിവാദി”
 യെ നെപ്പോളിയൻ അടുക്കൽ വിളിച്ചു. “സ്നേഹിതാ, ഒന്നു ചോ
 ദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ” എന്നുള്ള മുഖവുരയോടുകൂടി അദ്ദേഹം പറ
 ഞ്ഞു തുടങ്ങി. “നിങ്ങളെല്ലാവരും എന്റെ യുദ്ധവൈദ്യത്തെ
 പുകഴ്ത്താറുണ്ടല്ലോ. അടക്കളങ്ങളിൽവെച്ചു പലപ്പോഴും നിങ്ങൾ
 തന്നെ എന്റെ ഉപദേശങ്ങളെ അത്പ്രീതിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഞാനാണ്
 പട്ടാളത്തെ നയിക്കുന്നതെന്നുള്ള അറിവ് സൈനികന്മാരിൽ
 എന്തെന്നില്ലാത്ത ഒരു ഉന്മേഷവും ആഹ്ലാദവും ഉല്പാദിപ്പിച്ചി
 ട്ടുണ്ട്. ഇതിനെല്ലാം കാരമെന്താണ്? നിശ്ചയമായും എന്റെ
 യുദ്ധസാമർത്ഥ്യത്തിലുള്ള നിങ്ങളുടെ അചഞ്ചലമായ വിശ്വാസ
 മാണ്. എന്താ, അങ്ങിനെതന്നെയല്ലേ?” ശരിതന്നെ എന്നു
 ആ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ തലകലുക്കി സമ്മതിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ ഇ
 ടൻ “എന്നാൽ എന്റെ യുദ്ധസാമർത്ഥ്യത്തെ നിങ്ങൾ എപ്പോ
 ഴെങ്കിലും വീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ഇല്ല. ആ സാമർത്ഥ്യത്തിന്റെ ഫല
 ലങ്ങളെയാണ് നിങ്ങൾ ദർശിച്ചത്. രണാങ്കണങ്ങളിൽ എനിക്കു
 സിദ്ധമായ വിജയങ്ങൾ എന്റെ രണവൈഭവത്തിന്റെ ഫല
 ങ്ങൾ മാത്രമായിരുന്നു. പ്രേക്ഷകജാലത്തെ അത്ഭുതപരതന്ത്രരാ
 ക്ഷിത്തിൽ ആ വിജയങ്ങളിൽനിന്നു എന്റെ യുദ്ധപാഠവത്തെ
 നിങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചു. ഇനി ഒന്നുകൂടി പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. എ
 ന്റെ വിജയങ്ങൾ പലതും അന്യന്തം അത്ഭുതപരമാണുളായിരു
 ന്നു. പക്ഷെ അവ ഏതെങ്കിലുംതന്നെ ബ്രഹ്മാണ്ഡവും മനോ

മോഹനവുമായ ഈ ലോകത്തോളം ആശ്ചര്യകരമാണോ ? അല്ല എന്നു നിങ്ങൾ സമ്മതിക്കുന്നു. പ്രകൃതിയിൽ സർവ്വതും വ്യാപിക്കുന്ന വൈവിധ്യവൈചിത്ര്യങ്ങൾ യാതൊരു മനുഷ്യനേയും വിസ്മയാംബുധിയിൽ മഗ്നമാക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. എത്രതന്നെ വൈശേഷ്യപൂർവ്വം നയിക്കപ്പെടുന്ന സൈന്യവൃഹങ്ങളായിരുന്നു ലും ശരീ, അവയുടെ ഗതി ആകാശഗോളങ്ങളുടെ ചലനവിശേഷങ്ങളോടു കിടപിടിക്കുവാൻ ഒട്ടുതന്നെ പര്യാപ്തമല്ല. ആകയാൽ എന്റെ വിജയങ്ങളെക്കാൾ ഇക്കാണുന്ന പ്രകൃതിതന്നെയാണ് കൂടുതൽ അതൂർത്തകനകം. എന്നാൽ ഈ പ്രകൃതി എന്തിന്റെ ഫലമാണ് ? യാദൃച്ഛികമായി ഉണ്ടായി എന്നു നിങ്ങൾ പറയുമായിരിക്കും. അങ്ങനെയെങ്കിൽ എന്റെ വിജയപ്രാപ്തിയും യാദൃച്ഛികമെന്നതന്നെ കണക്കാക്കണം. പക്ഷെ അതു സുബോധത്തിനു യോജിക്കുന്നില്ല. കാരണമില്ലാതെ കാര്യമുണ്ടാകുമോ ? ഒരിക്കലുമില്ല. എന്റെ വിജയസിദ്ധിയാകുന്ന കാര്യത്തിനു എന്റെ രണവൈദഗ്ദ്ധ്യത്തന്നെ കാരണം. അതേപ്രകാരംതന്നെ പ്രകൃതിയാകുന്ന കാര്യത്തിനും ഒരു കാരണം, ഒരു സ്രഷ്ടാവ് ആവശ്യമാണ്. ഈ കാരണമാണ് ഈശ്വരൻ. രണ്ടു ലമത്രെ, സുബുദ്ധിയുള്ള മനുഷ്യർ ഈശ്വരാസ്തികൃത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നത്.”

നെപ്പോളിയന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥനു സംഗതികളുടെ യഥാർത്ഥാവസ്ഥ മനസ്സിലായി. സ്വന്തം തെറ്റു സമ്മതിക്കുന്നത് “സ്ഥിതിക്ക് കുറവാ”ണെന്നുള്ള ഇരുപതാം ശതാബ്ദത്തിലെ പരിഷ്കാരക്കിറുക്ക് അയാൾക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. അയാൾ “യുക്തിവാദം” ഉപേക്ഷിച്ചു. കേരളത്തിലെ “യുക്തിവാദികളും” അപ്രകാരം ചെയ്യുമോ ? ചെയ്യുമെന്നതന്നെ വിശ്വസിക്കാം. ദൈവാനുഗ്രഹം അപരിമിതമാണല്ലോ.

ഞായറാഴ്ചകളും കടമുള്ള ദിവസങ്ങളും.

(റവ. ഫാദർ ഫ്രാൻസിസ് സി. ഡി.)

ഇസ്രായേൽ ജനതതിയെ ദൈവം തന്റെ സ്വന്തജനമായി കരുതി എല്ലാ വിധത്തിലും ദൈവംതന്നെ അവരെ പ്രത്യക്ഷമായി ഭരിച്ചിരുന്നു. ദൈവികഭരണം (Theocracy) എന്നായിരുന്നു ഇപ്രകാരമുള്ള ഭരണസമ്പ്രദായത്തെ അഭിജ്ഞന്മാർ നാമകരണം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. നാശക്രൂപത്തിലേക്കു നിപതിക്കുവാൻ പോയിരുന്ന ലോകത്തെ സത്യമാഗ്ഗത്തിലൂടെ ചരിപ്പിക്കുന്നതിനും, ഏകദേശം മാതൃകയായി ഒരു ജനതതിയെ ലോകത്തിനു കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി ഈ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനതയെത്തിന് ദൈവംതന്നെ പ്രത്യേക പ്രമാണങ്ങൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഈ പ്രമാണസംഹിതയിൽ സുപ്രസിദ്ധമായതൊന്നു സീനായി മലയിൽവെച്ച് മൂശനിന്ദാ വഴിയായി നൽകിയിട്ടുള്ള പത്തു പ്രമാണങ്ങൾ.

ഈ പ്രമാണങ്ങളിൽ എല്ലാറ്റിനും ഉപരിയായി മനുഷ്യന് ദൈവത്തോടുള്ള അതീവബന്ധത്തെക്കുറിക്കുന്നതിന് ഏറ്റവും പൂർവ്വമായ ഒന്നാണ് മൂന്നാമതു പ്രമാണം. “സ്വസ്ഥദിവസം വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നതിനു നിങ്ങൾ ഓത്തുകൊൾക: അന്നു നിങ്ങൾ യാതൊരു പ്രവൃത്തിയും ചെയ്യരുത്” എന്നതൊരു പറ്റാപ്പാട്ടു ൨൦-ൽ മൂശവഴിയായി ദൈവം കല്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. പരമ്പരയായ ഒരു ദൈവാരാധന കല്പിക്കപ്പെടുന്നതിനാൽ സാരാംശത്തിൽ ഈ പ്രമാണം ഒരു പ്രകൃതിനിയമായിട്ടും പരിഗണിക്കാം. എന്നാൽ ശാബതു ദിവസംതന്നെ ഇങ്ങനെ സമാചരിക്കണമെന്നുള്ള ദൈവികാഭിഷ്ഠം ഇതിനെ ഒരു കല്പിതനിയമമാക്കി ചെയ്യുന്നു. ഈ പ്രമാണത്തെ ലംഘിക്കുന്നവർക്കു കല്ലേറുതുടങ്ങിയ കഠിനശിക്ഷകളായിരുന്നു കല്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ആഴ്ചയുടെ ഏഴാമതു ദിവസം വിശുദ്ധമാക്കിച്ചെയ്യണമെന്നായിരുന്നതിനാൽ, വിശ്വാസികൾക്കു ആ പരിശുദ്ധ ദിവസത്തിൽ യാതൊരു വേലയും ചെയ്യുവാൻ പാടില്ലായിരുന്നു. മാത്രമല്ല പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥനകളിലും, ദൈവാരാധനയിലും, ദൈവവചനപാരായണത്തിലും, ദൈവികചിന്തയിലും ദിവസം മുഴുവൻ വിനിയോഗിക്കണമെന്ന്

നിബൃന്ധവുമായിരുന്നു. പഴയനിയമത്തിൽ സ്വസ്ഥതയുടെ ഈ ദിവസം, ഇന്നത്തെപ്പോലെ ഞായറാഴ്ച അല്ലായിരുന്നു, പ്രത്യേക ശനിയാഴ്ചയായിരുന്നുവെന്ന് നാം ഓർക്കണം. സ്രഷ്ടാവായ ദൈവം ആദ്യ ദിവസങ്ങൾകൊണ്ടു ഭൂലോകസൃഷ്ടി നിർവ്വഹിച്ചശേഷം, ൭-ാമതു ദിവസം സൃഷ്ടിയിൽനിന്നു വിരമിച്ച് സമാശ്വസിച്ചതിന്റെ സൂക്ഷ്മാണയ്യായിരുന്നു യഹൂദന്മാർ സ്വസ്ഥതയുടെ ദിവസം സാപുഷ്ടമായി എന്നും സമാചരിച്ചിരുന്നത്.

യഹൂതമതത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു് കത്തോലിക്കമതം സംസ്ഥാപിതമായതുപോലെ, പഴയനിയമത്തിലെ സ്വസ്ഥദിവസമായ ശനിയാഴ്ച പുതിയനിയമത്തിൽ ഞായറാഴ്ചയായി കല്പിതമായി. ഞായറാഴ്ചയാകട്ടെ, ശനിയാഴ്ചയേക്കാൾ പരിശുദ്ധവും വിവിധാഹമ്പ്യങ്ങളെ, അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നതിനു പറ്റിയതുമാണ്. ന. ദിവ്യരക്ഷനാഥൻ മരണത്തേയും വിശാചിനേയും ജയിച്ച് പ്രഭാപൂരത്തോടെ ഉത്ഥിതനായതു ഞായറാഴ്ചയായിരുന്നു. പത്തുക്കുസാദിവസം ആശ്വാസപ്രദായകനായ പരിശുദ്ധാരൂപിയെ അയച്ച് ആഘോഷമായിതിരുസ്സഭയെ അവിടുന്നു സംസ്ഥാപിച്ചതും ഞായറാഴ്ചതന്നെ. പഴയനിയമത്തിൽ ഈ പ്രമാണം മൂന്നാമത്തതാണെങ്കിൽ, പുതിയനിയമത്തിൽ തിരുസ്സഭയുടെ പ്രമാണങ്ങൾ എന്നറിയപ്പെടുന്നവയിൽ പ്രഥമവുമാണ്. തിരുസ്സഭയുടെ ഔദ്യോഗികമായ കാനോൻ സംഹിതകളിൽ മൗറവ്വ-ാം കാനോനായി ഈ പ്രമാണത്തെ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ഞായറാഴ്ചയും കടമുള്ള ദിവസങ്ങളിലും ദിവ്യപൂജയിൽ സംബന്ധിക്കണമെന്നും, ചില പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നതിനു ഈ ദിവസങ്ങളിൽ പാടില്ല എന്നുമാണ് ഈ നിയമത്തിലെ രണ്ടു വശങ്ങൾ.

ഞായറാഴ്ചയും കടമുള്ള ദിവസവും ദിവ്യപൂജയിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിന് അഥവാ മുഴുവൻകുറുപ്പാന കാണുന്നതിന് ഘനമായ പാപത്തിൻകീഴ് വിശ്വാസികൾക്കു കടമുണ്ട്. കുറുപ്പാന ആകട്ടെ, നമ്മുടെ എല്ലാ ആരാധനകൃത്യങ്ങളിൽവെച്ചു ഏറ്റവും പ്രധാനവും നമ്മുടെ മാതാത്മകൃത്യങ്ങളുടെ കേന്ദ്രവുമാണ് എന്നു നാം അറിയണം. നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷനാഥൻ ലോകത്തിന്റെ

ഉദ്ധാരണാർത്ഥം ഗാന്ധിജിക്ക് മലമുകളിൽ കുരിശിന്റേത് രക്തം ചിന്തിക്കേണ്ട അണച്ച ആ ദിവ്യബലിതന്നെയത്രെ രക്തം ചിന്തിക്കേണ്ടതെ എന്നുള്ള വ്യത്യാസത്തോടുകൂടി മാത്രം നമ്മുടെ അർത്ഥാരകളിൽ അർപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്. പഴയനിയമത്തിൽ ആരാധന, കൃതജ്ഞതാപ്രകാശനം, പാപപരിഹാരം, പ്രാർത്ഥന എന്നീ നിയോഗങ്ങൾക്കായി വിവിധബലികൾ അർപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ, ഇന്ന് തിരുസ്സഭയിൽ കർബാന എന്ന ഏകബലികൊണ്ടു മുൻപൊന്ന നിയോഗങ്ങൾ എല്ലാം സാധിതമാകുന്നു. അതിന്നു അനന്തമായ യോഗ്യതയുമുണ്ട്. ഞായറാഴ്ചകളിലും കടമുള്ള ദിവസങ്ങളിലും ഒരു കർബാന മുഴുവനായി കാണണമെന്നേ നിബന്ധമുള്ളൂ. അതു പാടുകർബാന ആയിരിക്കണമെന്നു മറുമില്ല. എന്നാൽ വിശ്വാസികൾ പാടേണ്ടതിൽ, തങ്ങളുടെ വികാരിമാർ കടമുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ സ്വന്ത ഭരണത്തിന്റേല്ലാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേകം സാഹോഷം അർപ്പിക്കുന്ന ബലിയിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനും, അതിനോടനുബന്ധമായി നൽകുന്ന ഉപദേശം, പ്രസംഗം, പൊതുവായിട്ടുള്ള പരസ്യങ്ങൾ ഇവയിലും സംബന്ധിക്കുന്നതിന് ഉത്സാഹിക്കേണ്ടതാണ്.

കർബാനയുടെ ആദ്യമുതൽ അവസാനംവരെ സംബന്ധിക്കണം. താരതമ്യേന ദീർഘമായ ഒരു ഭാഗമോ, കർബാനയുടെ പ്രധാന ഭാഗങ്ങളോ കാണാതെയിരുന്നാൽ കടം തികയുന്നതല്ല. കടം തികയ്ക്കുന്നതിനായി ഈ അവസരങ്ങളിൽ വേറൊരു കർബാന കാണേണ്ടതായി വന്നുകൂടും. എന്നാൽ കർബാനതുകങ്ങി കറെ കഴിഞ്ഞുവരുന്നവരും, കഴിയുന്നതിനുമുമ്പു ദേവാലയംവിട്ടു പോകുന്നവരും, കർബാനസമയത്തു ഇതര കൃത്യങ്ങളിൽ നിവൃത്തമാകുന്നവരും, അവർ മുഴുവൻ ദിവ്യപൂജയിൽ സംബന്ധിക്കാതിരിക്കുന്നതിന്നു മനസ്സറിഞ്ഞുകൊണ്ടു എത്രമാത്രം കാരണം നൽകിയിട്ടുണ്ടോ അത്രയ്ക്ക് അതു ഘനമോ ലഘുവോ ആയിട്ടുള്ള പാപമായിത്തീരും.

കടം തികയ്ക്കുന്നതിന്നു ശരീരവിശ്വാ മാത്രം ദിവ്യപൂജയിൽ സന്നിഹിതമായാൽ പോരാ, മാനസികമായും അതിൽ സംബ

ചെറുപുഷ്പസ്തവം.

ശ്രീമാൻ ജെ. എ. വേലിയത്തു് ബി. എ.

(വാണവായിനായക - എ. മ.)

1. ലിസ്സുവിൽ വിലസിതും പ്രസൂനമെ നമോ നമോ,
പ്രശസ്തയെ നമോ നമോ, പ്രശോഭിതേ നമോ നമോ,
ഭീനരഭയമേ വരപ്രദായകീ നമോ.
2. മെച്ചമോടെൻ സ്വർഗ്ഗജീവിതം നരകം നൽവരം
പൊഴിച്ചിട്ടമന്നാരതം വരുത്തിതും സുഖം പരം-
വാശാനമേവമൊത്ത സുപ്രസിദ്ധയെ നമോ.
3. ആധുനിക മാനവകുന്ത സൺഖ്യലബ്ധി നീ
സുഗമമാക്കി, യേശുവിൻ സനാതനാലയേ സദാ
സകല ഭവീക നിലയമായിട്ടതും ധന്യയെ നമോ. (ലിസ്സു)

സ്വീകണം. ആയതിനാൽ യാതൊരുത്തൻ കബ്ബാനയിൽ മുഴുവനായോ, അഥവാ ഗണ്യമായ ഒരു ഭാഗത്തു മാത്രമോ സംസാരത്തിലോ, ഇതര കൃത്യങ്ങളിലോ, ഉറക്കത്തിലോ നിമഗ്നമായിപ്പോയാൽ അയാൾ കടം തികക്കുകയില്ല; വേറൊരു കബ്ബാനകൂടി കാണുന്നതിനു നിബന്ധിതനായിത്തീരും. ദിവ്യപുരുഷ മതപരമായ നമ്മുടെ ഏറ്റവും സംപൂജ്യമായ ഒരു കൃത്യമാണെന്നുകരുതി തീർക്കുന്നതാപൂർവ്വം ആ സമയം പ്രാർത്ഥനയിൽ വിശ്വാസികൾ വിനിയോഗിക്കണം. സംസാരം, ചിരി, വൃഥായുള്ള നോട്ടങ്ങൾ ആദിയായി പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു യോജിക്കാത്ത പ്രവൃത്തികൾ നാം പരിവർജ്ജിച്ചേതീരൂ. ദിവ്യപുരുഷയിൽ പുരോഹിതൻ അപ്പവും വീഞ്ഞും കൂടാശ്വെയുന്ന സമയമാണ് ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ഭാഗം എന്നുകൂടി നാം അനുസ്മരിക്കണം. അപ്രകാരം സമർപ്പണം (കാഴ്ചവെച്ചു) ദിവ്യകാര്യബുദ്ധീകരണസമയം ഇവയും വളരെ പുഷ്പമായ സമയങ്ങളാണ്.

കബ്ബാനയെത്തുടൻ കഴിക്കപ്പെടുന്ന വി. കബ്ബാനയുടെ വാഴ്ച, പ്രസംഗം എന്നിങ്ങനെയുള്ള ചടങ്ങുകൾ കബ്ബാനയെപ്പോലെ ഘനമായ പാപത്തിൻകീഴ് കല്പിക്കപ്പെടുന്നവയല്ല. എന്നാൽ അവയിൽ ഹൃദയംഗമമായി സംബന്ധിക്കുന്നത് കടമുള്ള ദിവസങ്ങളെ ഭക്തിപൂർവ്വം ചിലവഴിക്കുന്നതിന് പറ്റിയ മാർഗ്ഗമാണ്. കുട്ടികൾ ഈ ഭക്തകൃത്യങ്ങളിൽ സംബന്ധിച്ചു തഴങ്ങുന്നതിനു മാതാപിതാക്കന്മാർ അവരുടെ ദ്രഷ്ടാന്താകൊണ്ടും ഉപദേശംകൊണ്ടും അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കേണ്ടതാകുന്നു. (തുടരും.)

ആദത്തിന്റെ അധഃപതനം.

(ശ്രീമാൻ എം. ഒ. ജോസഫ്, നെടുങ്കുന്നം.)

(യുവജനങ്ങൾക്കും പ്രായംചെന്നവർക്കും കണ്ടാനന്ദിക്കത്തക്കവണ്ണം പ്രഹസനങ്ങളും നാടകങ്ങളും ഇന്നു പ്രചുരപ്രചാരത്തിൽ വന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ. കൊച്ചുകുട്ടികൾക്കും അതു കണ്ടുരസിക്കാൻ സാധിക്കും. എന്നാൽ അഭിനയപരമായി അവരിൽ രൂഢമൂലമായിരിക്കുന്ന ആസക്തിയെ പൂരിപ്പിക്കുവാൻ ഈ നാടകങ്ങൾക്കോ പ്രഹസനങ്ങൾക്കോ (പരിതസ്ഥിതികളാൽ) സാധിച്ചെന്നു വരുന്നതല്ല. അതിനാലാണ് ഈ ലഘു പ്രഹസനം എഴുതുന്നത്. ഇത് അഭിനയിക്കുന്നതിന് വലിയ സ്റ്റേജുകളോ സീൻസുകളോ ആവശ്യമില്ലെന്നുള്ളത് ഓർക്കേണ്ടതാണ്. മഴയില്ലാത്ത അവസരങ്ങളിൽ തോട്ടത്തിലുള്ള വല്ല വൃക്ഷങ്ങളുടേയും സമീപത്തിൽവെച്ച് സായങ്കാലങ്ങളിൽ ഇത് കുട്ടികൾക്ക് അഭിനയിക്കാവുന്നതാണ്. മൂന്നുനാലു കുട്ടികൾ വേണമെന്നേ ഉള്ളൂ. വീട്ടിൽവരുന്ന അതിഥികളെ രസിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയും ഇതഭിനയിക്കാവുന്നതാണ്. വേദപാഠശാലകളിൽ ഒരു വിനോദത്തിനായും ഉപകരിക്കുന്നതാണ്.

രംഗം: ഏദന്തോട്ടം.

പാത്രങ്ങൾ: ആദം; ഹാവാ; മാലാഖ; സപ്പോ.)

ഹാവാ (പ്രവേശിച്ച്, ആത്മഗതം): എന്തൊരു ആനന്ദപ്രദമായ പുത്തോട്ടം! ഇവ സൃഷ്ടിച്ച ദൈവം എത്ര നല്ലവനും, മഹാ ശക്തനും, അതൂർത്തചരിതനുമായിരിക്കണം. അങ്ങയോട് തുല്യനായി ആരാണുള്ളത്!! ചുക്കിൽ കാണുന്ന ആകാശവും കീഴെ കാണുന്ന ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ചത് അവിടുത്തെ കൈകളാകുന്നു! അവയെല്ലാം ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും(വിലക്കുപ്പെട്ട മരത്തിന് അടുത്തുപോകുന്നു) ഈ പുത്തോട്ടത്തിലുള്ളതിലേയ്ക്കും ഏറ്റവും മനോഹരമായ വൃക്ഷമാണ് ഇത്. എല്ലാം മനോഹരമാകുന്നു; എന്നാൽ ഇതു അധികം മനോഹരമായി കാണപ്പെടുന്നു. ഈ പൂക്കൾക്കു കണ്ണിനാനന്ദത്തെയും, അതിന്റെ സുഗന്ധം മുക്കി

ന സുഖത്തെയും പ്രദാനംചെയ്യുന്നു. അതിന്റെ ഫലങ്ങൾ നാക്കിന് എത്ര സ്വാദുള്ളതായിരിക്കണം....അതിൽ ഒരു പരിച്ചെടുക്കുക എന്നിങ്ങനെയൊക്കെ സന്തോഷകരമാകുന്നു....എന്നാൽ അതു തിന്നരുതെന്ന് ദൈവം ഞങ്ങളോട് കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത് എന്തുകൊണ്ടായിരിക്കാം? ഇവിടെ കുറെ നേരം ഇരുന്ന് മനോഹരങ്ങളായ ഈ കാഴ്ചകൾകണ്ട് ആനന്ദിക്കാം. (മരത്തിനു സമീപമിരിക്കുന്നു. സപ്തം പ്രവേശിക്കുന്നു.)

സപ്തം: ഭവതി ഇരിക്കുവാൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത സ്ഥലം എത്ര ആനന്ദപ്രദമായകുമായിട്ടുള്ളതാണെന്നു അറിയാമോ?

മാവാ: ഞാൻ സാധാരണ ഇരിക്കാറുള്ളത് ഇവിടെയാണല്ലോ. ഇത് ഒരു നല്ല സ്ഥലംതന്നെ ആണോ?

സപ്തം: എന്തു സംശയം....ഇപ്പോൾ വിശപ്പും ദാഹവും തോന്നുന്നുണ്ടോ?

മാവാ: ഉവ്വ്. എന്തെങ്കിലും ഭക്ഷിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നു എന്നിങ്ങനെയൊന്നായിരിക്കുന്നില്ല.

സപ്തം: അതിനെന്നാണ്. രക്തക്കടം പോലെയുള്ള നല്ല പഴങ്ങളല്ലേ അങ്ങനെയുള്ളതായിരിക്കുന്നത്. ഈ പഴങ്ങൾ തിന്നിട്ടുണ്ടോ?

മാവാ: പഴങ്ങളൊ! ഏതൻതേറ്റത്തിലെ പഴങ്ങളുടെ സ്വാദ് ജഗൽപ്രസിദ്ധമല്ലേ.

സപ്തം: അതേ. പക്ഷെ ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചത് അതാ ഈ മരത്തിലെ പഴങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ്.

മാവാ: (സംഭ്രമത്തോടുകൂടി) ആ മരത്തിലേയൊ.... ഒരിക്കലുമില്ല.

സപ്തം: എന്തൊരു കഷ്ടം! ഈ ഏതൻപുനോട്ടത്തിലുള്ള പഴങ്ങളിൽ എന്തൊരു മനോഹരവും ഏന്തൊരു സ്വാദുള്ളതും ഇതുമാത്രമാകുന്നു.

മാവാ: ആയിരിക്കാം.

സപ്തം: നോക്കൂ. അതത്ര സുന്ദരമായിരിക്കുന്നു. വിശപ്പും ദാഹവും

വും തീരുന്നതിന്നു അതിൽ ഒരു പഴം തിന്നാൽ മാത്രം പോരേ ?

മാവാ: നിറം, മണം എല്ലാം വളരെ നല്ലതുതന്നെ. രുചിയോ? ... ആക്കറിയാം ?

സുപ്പ്: ഒന്നു തിന്നാൽ മതി; നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം ആനന്ദവും തൃപ്തിയുംകൊണ്ടു നിറയുന്നതാണ്. ഒന്നു തിന്നു നോക്കിയാലും.

മാവാ: അതെങ്ങനെ ? അത് തിന്നുപോകരുതെന്നു ദൈവം കർന്നമായ കല്പന തന്നിട്ടുണ്ട്.

സുപ്പ്: ഏ! എന്ത്! ആരും കാണുകയില്ലല്ലോ. ഒന്നു-ഒരേ ഒരേണ്ണം തിന്നുനോക്കുക. അപ്പോൾ അറിയാം അതിന്റെ രുചി എത്ര ആനന്ദകരമാണെന്ന്.

മാവാ: അതിൽ ഒന്നു തിന്നണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല.

സുപ്പ്: എന്തുകൊണ്ട് ?

മാവാ: ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ ദൈവം അതു തിന്നരുതെന്നു വിലക്കിയിട്ടുണ്ടെന്ന്. ഞങ്ങൾക്കു തിന്നുവാൻ വേറെ ധാരാളം പഴങ്ങൾ മറ്റു മരങ്ങളിലുണ്ടല്ലോ. ഈ മരത്തിലെ പഴം ഞങ്ങൾ തിന്നുകയില്ല.

സുപ്പ്: ഓഹോ തിന്നുകയില്ലേ ?

മാവാ: ഇല്ല തിന്നുകയില്ല, നിശ്ചയം.

സുപ്പ്: എന്നാൽ ഭവതി ശ്രദ്ധിച്ചുകേൾക്കുക. ഞാൻ ഒരു രഹസ്യം പറയാം.

മാവാ: എന്ത്. രഹസ്യമോ ? പറയൂ. കേൾക്കട്ടെ.

സുപ്പ്: (ചുറ്റിലും നോക്കി) അടുത്ത് ആരുമില്ലേ ? ഇല്ല. ഈ പഴം തിന്നരുതെന്നു ദൈവം വിലക്കിയിരിക്കുന്നത് ഇതു തിന്നാൽ നിങ്ങളും ദൈവത്തെപ്പോലെ ബുദ്ധിയുള്ളവരായിത്തീരുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണ്.

മാവാ: എന്ത്. അതു വാസ്തവമാണോ ?

സുപ്പ്: അതേ! വാസ്തവംതന്നെ. ഭവതി അതീവ സന്ദരിയല്ലേ? അതുപോലെ ബുദ്ധിമതിയുമായിരുന്നെങ്കിൽ ! ഇപ്പോൾ

നിങ്ങൾക്കു മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അതുഭൂതങ്ങളും രഹസ്യങ്ങളും നിങ്ങൾക്ക് ബോധപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ - അന്നു ഞാൻ ഭവതിയെ എന്റെ രാജ്ഞി ! എന്റെ ദേവി ! എന്നു വിളിക്കുകയില്ലേ ?

ഹാവ: എന്റെ രാജ്ഞി ! എന്റെ ദേവി !!

സപ്തം: അതിനു വേണ്ടത് നിങ്ങൾ ഈ മരത്തിലെ ഒരു പഴം തിന്നുക. അത്രമാത്രം.

ഹാവ: ഓ ! അതുവേണ്ട.

സപ്തം: എന്ത് ഭവതി ഇത്ര ഭീരുവാനോ ? ഭവതിയെപ്പോലെ ശക്തവും സുന്ദരിയുമായ ഒരു സ്ത്രീ ഭയപ്പെടുകയോ ? ഭവതിക്കു എന്നെ വിശ്വസിച്ചുകൂടെയോ ?

ഹാവ: നീ പറയുന്നതിൽ എനിക്കു വിശ്വാസമില്ലാഞ്ഞിട്ടില്ല, ഭയപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല.

സപ്തം: ഭയമില്ലേ ? വാസ്തവം. എന്നാൽ അതു പ്രവൃത്തിയാൽ തെളിയിക്കുക. (ഹാവ സംശയിക്കുന്നു. പിന്നെ പഴം പഠിക്കുന്നു. ആദം പ്രവേശിക്കുന്നു.)

സപ്തം: ആ. ഇതാ ആദം. ഭവതി ഭാഗ്യവതിതന്നെ. ഒരു പഴം അദ്ദേഹത്തിനും കൊടുക്കുക.

ആദം: ഹാവായേ ! ഭവതി എന്താണു ചെയ്യുന്നത് ? അരുതേ.

ഹാവ: അങ്ങു ശ്രദ്ധിക്കുക. അതുഭൂതകരമായ ഒരു ദാനം നമുക്കു ഇതാ ദത്തമായിരിക്കുന്നു. സപ്തം ഇതിന്റെ രഹസ്യമെല്ലാം എന്നോടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ആദം: ഭവതി പറയുന്നതൊന്നും എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

ഹാവ: ഞാൻ പറഞ്ഞതു മറൊന്നുമല്ല. ഈ മരത്തിലെ ഒരു പഴം നാം തിന്നാൽ മതി, നാം ദൈവത്തേപ്പോലെ ആയിത്തീരുന്നതാണ്.

സപ്തം: ആ രഹസ്യം നിങ്ങളിൽനിന്നു മറച്ചുവെച്ചിരിക്കുകയാകുന്നു. ഒരേണ്ണം തിന്നാൽ അപ്പോൾ അറിയാം വിശേഷം.

ആദം: പക്ഷെ—

ഹാവ: ഏതായാലും ആ രഹസ്യം എനിക്കറിയാം. (പഴം തി

നുകയും ഒന്നുണ്ടു് ആദത്തിനു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.)

അങ്ങേക്കു എന്താ ഭയമുണ്ടോ?

ആദം: തീർച്ചയായും ഭയമില്ല. (പഴം തിന്നുന്നു)

സുപ്പ്: (അവരെ ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ടു) ഹാ! ഹാ! ഹാ!

ആദം: ഒട്ടും! നീ എന്തിനാണ് ചിരിക്കുന്നത്?

സുപ്പ്: ഹാ! ഹാ! ആദം ശക്തനായി! ഹാവ ബുദ്ധിമതിയായി!! ദൈവത്തെപ്പോലെ.

ആദം: അയ്യോ! നാം പാപം ചെയ്തല്ലോ?

ഹാവ: അയ്യോ! നാമെന്തിനാണ് അതു തിന്നതു്!! ഇനി നാം എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടതു്?

സുപ്പ്: ഒന്നുമില്ല. ഇനി ഒന്നും ചെയ്യുവാനില്ല. നിങ്ങൾ നശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഹ. ഹ.

ഹാവ: അയ്യോ! കഷ്ടം.

ആദം: ഇതാ! തണുത്ത കാറു വീശുന്നുവല്ലോ.

ഹാവ: പപ്പങ്ങൾ കെഴിയുന്നു.

ആദം: ആകാശം ഇരുണ്ടുകൂടുന്നു.

ഹാവ: ഭർത്താവേ, എനിക്കു ഭയമാകുന്നു. എന്റെ ദേഹമാസകലം വിറക്കുന്നു. (മാലാഖാ കയ്യിൽ വാളുമായി പ്രവേശിക്കുന്നു.)

മാലാഖ: ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ ദൂതനാകുന്നു. നിങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ കല്പനകളെ ലംഘിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്തു്?

ആദം: ദൈവം എനിക്കു സഹചാരിണിയായിത്തന്ന ഹാവാ എനിക്കു ആ പഴം തന്നു. ഞാൻ തിന്നുകയും ചെയ്തു.

ഹാവ: (ഇടയ്ക്കു കയറിയെന്നുപോലെ) ഈ പഴം തിന്നുന്നതിനു സുപ്പ് എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടാണ്. അയ്യോ!

സുപ്പ്: അവർ അവരുടെ സ്വതന്ത്രബുദ്ധി ഉപയോഗിച്ചാണ് തിന്നതു്.

മാലാഖ: നിങ്ങൾ പാപം ചെയ്തതുകൊണ്ടു അതിന്റെ ഫലം നിങ്ങൾ അനുഭവിക്കണം. സുപ്പ്മേ, നീ ഭൂമിയിൽ മേലിൽ ഇഴഞ്ഞു നടക്കണം. (സുപ്പ് കോപംകൊണ്ടു അടുമ)

നിക്കുന്നു.) കർത്താവായ ദൈവം ഇങ്ങനെ കല്പിക്കുന്നു. “നീയും സ്രീയും തമ്മിലും നിന്റെ സന്തതിയും അവളുടെ സന്തതിയും തമ്മിലും ഞാൻ ശത്രുത ഉണ്ടാക്കും; അവൾ നിന്റെ തലയെ ചതക്കും; നീ അവളുടെ കതികാലിൽ കടിക്കയും ചെയ്യും.” ആദമേ, ഹാവായേ, നിങ്ങൾക്കു ഇനി ഏദനിൽ താമസിക്കുവാൻ അവകാശമില്ല.

ഹാവ: അയ്യോ!

മാലാഖ: ദൈവമായ കർത്താവു അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: (ഹാവായോടു)

“നിന്റെ ദുഃഖങ്ങളും ഗർഭാരണങ്ങളും ഞാൻ അധികമായി വർദ്ധിപ്പിക്കും. വേദനകളോടുകൂടി കുട്ടികളെ നീ പ്രസവിക്കും. നിന്റെ ഭർത്താവിന്റെ പക്കലേക്കു നീ തിരിയും. അവൻ നിന്നെ ഭരിക്കുകയും ചെയ്യും.” (ആദത്തിനോടു)

“വിചക്ഷപ്പെട്ട കനി നീ ഭക്ഷിച്ചതുനിമിത്തം ഭൂമി ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതിനി നിനക്കു മുളകുകളും മുറുപ്പടപ്പുകളും മാത്രമേ മുളപ്പിക്കുകയുള്ളൂ. ഈ ഏതൻ നിനക്കവകാശപ്പെടുകയില്ല.”

ആദം: ഹാ! ഞങ്ങൾ ഇവിടെനിന്നു ഇനി എങ്ങോട്ടേയ്ക്കു പോകേണ്ട!!

മാലാഖ: ഏതനിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടുചെന്നു ഭൂമിയിൽ കൃഷി ചെയ്യുക: നിന്റെ നെററിയിലെ വിയപ്പുകൊണ്ടു നീ ഭക്ഷിക്കുക. നിന്റെ പാപത്തിന്നു നീ അങ്ങനെ പരിഹാരം ചെയ്യുക.

ഹാവ: നാം കുറിയമായ ശിക്ഷയ്ക്കു അർഹരായിരിക്കുന്നു.

ആദം: നമുക്കു ദൈവം എന്നെന്നേക്കുമായി നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (കരയുന്നു)

മാലാഖ: ഇല്ല. അവിടുന്ന് നിങ്ങളെ സ്തരിക്കുന്നതാണ്. സുസ്തത്തിന്നു നല്കിയ ശിക്ഷയിൽത്തന്നെ അവിടുന്ന് നിങ്ങളോടൊരു വാശാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഹാവായെ ഭവതി കരയണ്ട; എന്തെന്നാൽ ഒരു രണ്ടാം ഹാവായിൽനിന്നു നിങ്ങൾക്കു രക്ഷയുണ്ടാകും. ഇതു നിങ്ങൾക്കു ഓർത്തുകൊൾക: “ഇ

താ! ഒരു കന്യക ഗർഭധരിച്ച ഒരു പുത്രനെ പ്രസവിക്കും. അവന്റെ പേരു എമ്മാനുവൽ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും.” നിങ്ങൾക്കു ഒരു രക്ഷകൻ വരും—മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനാകമാനമായി ഒരു ദിവ്യരക്ഷകൻ. ആദമേ, ഹാവായേ, നിങ്ങൾ ഭീരുക്കളാകാതിരിക്കുക. നിങ്ങൾ പോയി ഭൂമിയിൽ പ്രയത്നിക്കുക. ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുകയും, അങ്ങയെ വിശ്വസ്തതയോടെ സേവിക്കുകയും ചെയ്യുക. അങ്ങേ കരുണയ്ക്കുവേണ്ടി എല്ലായ്പ്പോഴും അങ്ങയോടു കൃതജ്ഞരായിരിക്കുക. ആദവും ഹാവായും: അതേ ഇനി നമ്മുടെ പ്രത്യാശയും രക്ഷയും രണ്ടാമത്തെ ഹാവായായ ആ കന്യകയും അവളുടെ പുത്രനായ ദിവ്യരക്ഷകനും മാത്രമാകുന്നു. (കരഞ്ഞു പോകുന്നു.) മാലാഖ: ആമ്മേൻ; (വാളിരിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് വാതിൽക്കൽ കാവൽനില്ക്കുന്നു.) (ശ്രദ്ധം)

താരകയോട്ട്

(മഞ്ജരി)

(ശ്രീമാൻ പോൾ അഗസ്റ്റ്സ്.)

താരമെ! നിന്നെ ഞാൻ നോക്കിനിന്നുനായ് -
ത്തീരുന്ന, തീരുന്ന ചിന്തയെല്ലാം.

ദ്രോവെന്ന ദൈവികോദ്യാനഭൂമികളെ

ദിവ്യ വിഹംഗപ്രവീരനാം നീ

തത്തികളീച്ചത്ര വാഴുന്ന വേളയിൽ

മുത്താൻ ഗീരികളാലവിച്ചാൽ

ഞാനതു കേട്ടതിനുഷ്ടനും സംശയ-

ഹീനനുമായി ഭവിക്കില്ലേ?

• പക്ഷങ്ങൾ മെല്ലെ വിടുത്തിപ്പറക്കുന്ന-

തക്ഷിയ്ക്കു മിനിത്തിളക്കുമായി

തോന്നുന്നതാവാമെന്നാകിലും താവക

ത്രാണിയെ ധ്യാനിപ്പാനൊത്തവണ്ണം

സംഗീതമൊന്നു നീയാലവിച്ചിട്ടുകി-
ലിംഗിതമൊക്കെയും ലബ്ധമായി.

ലോകൈക കഷ്ടനായുള്ള ദേവന്റെ
നാക്മാമുദ്രാനേ വാസിയായ് നീ
അഭിവൃദ്ധകൻ നടുവളത്തുന്ന
വാവനശാസന കല്പകങ്ങൾ
കായ് ചൂനിബിഡമായ് മിനിട്ടുമുത്തമ-
മാതുകയെന്നുള്ള പകപങ്ങളെ
സന്തതം കൈവരിച്ചാഹരിച്ചെത്രയും
സത്തൃപ്തിപ്പെട്ടു നീ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടു ?

ഇത്രയും ഭാഗ്യാതിരേകത്തിൽ വാഴുകിൽ
കുത്തവ്യബോധം ജനിക്കയില്ലെ ?

നന്ദികേടെന്നതീലോകത്തിൽ മാത്രമെ-
ന്നൊന്നു ഞാൻ ചിന്തിച്ചുപോയി മൂന്നും
സൗഖ്യസമ്പന്നിയിലാർജ്ജമവിടെയും
കുത്തവ്യവിസ്മൃതികാണുമെന്നോ ?
അല്ലാത്തപിത്രയും ഭാഗ്യത്തിൽ നിൻസ്ഥിതി
കല്യാണമാക്കിയ ധന്യനെ നീ
ഓർക്കാതെ മൗനനിയായ് വർത്തിച്ചു സർവ്വഭാ-
കാലം കളയുന്നതെന്തുമൂലം ?

മൗനത്തെ സ്വപ്നമായ് മാറേററിക്കാണിച്ചു
സോളമനാകുമോ നിന്റെ ഗുരു ?
അല്ലെങ്കിൽ നീയൊരു നല്ലകഥകളി
ക്കാരനായ് തീരുവാൻ ഭാവിക്കയോ ?
അല്ലാത്തപി നിൻഗാനമെന്റെ ശ്രവണിന്നു
നല്ലപോൽ കേൾക്കുവാൻ സാധ്യമാകും

ഭൂതത്തിലല്ല നീ മേവുന്നതെന്നാണോ
കാരണം താരകേ !, സാരഭൂതം ?
സ്വർഗ്ഗീയഗീതികൾ ലൗകികന്മാരുടെ
വർത്തിനഗ്രാഹ്യമെന്നതാമോ ?
ദൈവികമാഹാത്മ്യം വർണ്ണിപ്പതിനുള്ള
ദിവ്യമാം വാക്കുകൾ തോന്നിപ്പോതെ

നിശ്ശബ്ദം നിന്നുകൊണ്ടവന്നുകയാ-
ലിത്തരം വൃത്തിതുകയെ?

എന്തെന്നു സംശയം! - തീരുവാൻ മാറ്റമൊ-
ന്നത്തരംഗത്തിൽ സ്റ്റരിക്കുന്നിതാ !

നിൻകരകന്ദളം നീട്ടി നി കാട്ടുകിൽ
എന്റെ കൈകൾ കൊണ്ടു ഞാൻ പിടിച്ചു
താവകചാരത്തേക്കെത്തിതാം സംശയം
കേവലം നീക്കിത്തള്ളിത്തു വാഴാം.
അയതിനായി ഞാൻ നിന്നെ ക്ഷണിക്കുന്നേ-
നായതവേഗം ശ്രവിക്കുമോനി ?

വിശുദ്ധ യോബ്.

(ശ്രീമാൻ വി. കെ. അൻറണി)

പഴയനിയമത്തിലെ വിശിഷ്ടസംഭവങ്ങളിൽ ഒട്ടും അപ്ര-
ധാനമല്ലാത്ത ഒന്നാണ് വി. യോബിന്റെ ചരിത്രം. മാത്രമല്ല
അത് ആധുനികലോകത്തിലെ ചില പരിഷ്കാരികൾ “ദൈവം
സർവ്വനന്മയും സർവ്വശക്തനാകുന്നതിൽ എന്തുകൊണ്ടവിടുന്നു
ഇത്രമാത്രം ഭൂഖദിതങ്ങൾ ലോകത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിന്നു
വദിക്കുന്നു ?” എന്നു ചോദിക്കുന്നതിന് ഒരു സന്ദർഭാചിതമായ
മറുപടിയും കൂടിയാണ്. പാപികൾ അവരുടെ ഭൃഷ്ടത്വങ്ങൾക്കു
ശരിയാവണം ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടതാണെന്നു നമുക്കെല്ലാ
വർക്കും അറിയാം. എന്നാൽ എന്തുകൊണ്ടു ദൈവം നിരപരാ-
ധികളായ മനുഷ്യർക്കു ക്ലേശങ്ങളും വിചിത്രങ്ങളും സഹിക്കുന്നതി-
നുള്ള അപസരങ്ങൾ നൽകുന്നു ? എന്തുകൊണ്ടാണ് അവിടു-
ന്നു നിർദ്വേഷം നിരാശയും, ക്ഷാമവും, പരാജയങ്ങളും സുഹൃത്തു-
ക്കളെ പിൻചെല്ലുന്നതിന്നു അനുവദിക്കുന്നത് ? എന്തുകൊണ്ടാ-
ണ് ആ നീതിസ്വരൂപൻ സങ്കടങ്ങളും ഭരിതങ്ങളും തന്റെ വി-
ശ്വസ്ത ആത്മാക്കൾക്കു വിഭജിച്ചുകൊടുക്കുന്നത് ?

വി. യോബിന്റെ ചരിത്രം എപ്രകാരം ലോകത്തിലെ കഷ്ടാരിഷ്ടതകൾ അനുഭവംശംപോലും ദൈവമഹത്വത്തേക്കുറക്കതെ അതിനെ വളർത്താനാക്കുന്നതിനു സഹായിക്കുന്നെന്നും ഏതൊരു ഗ്രഹിച്ചിടുന്നു. വി. യോബ് നീതിമാനും പരമശക്തിയുമായ ഒരു മനുഷ്യനും, ദൈവത്തിന്റെ ഒരു വിശ്വസ്തദാസനുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം, വളരെ വിസ്താരമേറിയ സ്ഥലം, തടിച്ചമെഴുത്ത മൃഗങ്ങൾ, വിശ്വസ്തരായ ദാസന്മാർ, ദൈവഭക്തരായ കുടുംബാംഗങ്ങൾ മുതലായവയുടെ രക്ഷിതാവായിരുന്നതിനാൽ സംശയമെന്തെ സമ്പന്നനും സത്തുഷ്ടനുമായിരുന്നെന്നു നമുക്കു അനുമാനിക്കാം. ദൈവം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമ്പന്നതയിൽ സന്തോഷിച്ചെങ്കിലും സാത്താനിൽ അസുയകലുഷനായി ഭവിച്ചു: “ഇപ്പോൾ ദൈവഭയത്തിൽ ജീവിക്കുന്നതിനു യോബിനെ ഉപേക്ഷിപ്പാൻ. അങ്ങനെ എല്ലാത്തിന്റേയും സമൃദ്ധി അവനു നല്കിയിട്ടുണ്ട്.... എന്നാൽ അവനുളളതെല്ലാം അവിടുന്ന് പിൻപലിക്കുന്നതായാൽ അവൻ അവിടുത്തെ സ്തംഭിക്കുകയില്ല.” ഏതൻമൂലം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പണ്യപുണ്ണതയെ തെളിയിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ദൈവം കഷ്ടാരിഷ്ടതകളെക്കൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തെ ആഘാദനംചെയ്യുന്നതിനു സാത്താനനുമതിനല്ലി.

തൽക്ഷണം ശത്രുക്കൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പശുക്കളേയും ഒട്ടകങ്ങളേയും ആക്രമിച്ചു; ഭൃത്യന്മാരെ വാളിനിയറയാക്കി. ഇടി വെട്ടുകൊണ്ടു ആട്ടമാടുകൾ നശിച്ചു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മക്കൾ ഉല്ലസിപ്പുകൊണ്ടിരുന്ന കെട്ടിടത്തിന്റെ ഭിത്തികൾ ഒരു കൊടുങ്കാറ്റുമൂലം മറിഞ്ഞു അവരുടെ ഭേദത്തിൽ വീണതിനാൽ അവർ എല്ലാവരും മരിച്ചു. ഇങ്ങനെ സമ്പത്തു്, ബന്ധുക്കൾ, ഭൃത്യന്മാർ ഇവയൊക്കെ നശിച്ചു വി. യോബ് ദൈവചിത്തത്തിൽ ആസ്വാസ്ഥ്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം പരിതാപസൂചകമായി തന്റെ വസ്ത്രത്തെ കീറി, ശിരസ്സു താഴ്ത്തി തവിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു; എങ്കിലും തൽസമയംതന്നെ “കത്താവു രന്നു, കത്താവു എടുത്തു കത്താവിന്റെ തിരുനാമം വാഴ്ത്തപ്പെട്ടതാകട്ടെ” എന്നു പൊല്ലി സ്രഷ്ടാവിനെ സ്തുതിച്ചിരുന്നു.

ഇതുകൊണ്ടൊന്നും സാന്താൻ ഉപ്സനായില്ല. വീണ്ടും സാന്താൻ പറഞ്ഞു, “അവിടുത്തെ കൈകൾ നീട്ടി അവന്റെ മാംസത്തേയും അസ്ഥിയേയും സ്പർശിക്കുക, എന്നാൽ അവൻ അവിടുത്തെ സ്തുതിക്കയില്ല” ഈ അഭിപ്രായത്തിന് അനുകൂലം പ്രദർശിപ്പിച്ച ദൈവം, യോബിന്റെ ദേഹത്തിൽ ഒരു വിഷതൈലം പുശുനത്തിന് സാന്താനുവദിക്കുകയും, തൽഫലമായി ആ ദൈവദാസൻ അവണ്ണനീയമായ പീഡകൾ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തെങ്കിലും അദ്ദേഹം സ്രഷ്ടാവിന്റെ പ്രവൃത്തിയേക്കുറിച്ചു പരാതി പറഞ്ഞില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രിയതമക്കുകൂടിയും ഈ അത്യാദൃശ ക്ഷമയുടെ അർത്ഥം മനസ്സിലായില്ല; മാത്രമല്ല ക്രമാനായകന്റെ സഹനസമയത്തുള്ള ദൈവസ്തുതി അദ്ദേഹത്തെ തന്റെ സഖിയുടെ പരിമാസപാത്രമാക്കുകയാണുണ്ടായത്. വി. യോബ് ഈ ആപൽഗർത്തത്തിലും, “നാം നന്മകൾ ദൈവതുക്കേകളിൽനിന്നും സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, എന്തുകൊണ്ടു നമുക്കു തിന്മയായി തോന്നുന്നവകളെ സ്വീകരിക്കുന്നില്ല? എന്നുപറഞ്ഞു സമാധാനിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.

ഈ വിഷമഘട്ടത്തിൽ വി. യോബിന്റെ സ്നേഹിതന്മാർ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചാണ് വന്നു, പക്ഷെ അവരുടെ സന്ദർശനവും സാന്തപനപരക്കുകളും അദ്ദേഹത്തിന് നവംനവങ്ങളായ ക്ലേശങ്ങളും അസമാധാനവും ഉളവാക്കി. വി. യോബിന്റെ കഷ്ടാരിഷ്ടതകൾ അദ്ദേഹത്തിനോടു ദൈവത്തിനുള്ള അതുപ്സിയുടെ ഒരു ബാഹ്യലക്ഷണമാണെന്നും ഭാവിയിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ദൈവസ്നേഹത്തിൽ ഒന്നിക്കുന്നതു അസാദ്ധ്യമാണെന്നും അവർ ജല്പിക്കാൻ മടിച്ചില്ല. ഈ അവസരത്തിൽ നമുക്കു വിശുദ്ധൻ കൊടുത്ത മറുപടിയാണ് നാം ഏവരേയും വിസ്മയചിത്തരാക്കുന്നത് “അവിടുന്ന് എന്നെ കൊല്ലുകയാണെങ്കിലും ഞാൻ അങ്ങയിൽ വിശ്വസിക്കും.”

പരമ കാരണികനായ ദൈവം തന്റെ വിശ്വസ്തദാസന്റെ ക്ഷമയ്ക്കു സമ്മാനം കൊടുക്കാൻ അധികം താമസിച്ചില്ല. വി. യോബിന്റെ അനന്തരജീവിതം മുന്വിലത്തേതിനെക്കാൾ സന്തോഷസമ്പുഷ്ടമുള്ളതാക്കിക്കൊണ്ടു ആ സർവ്വസ്വരൂപൻ അദ്ദേഹത്തെ ഇഹലോകത്തിൽവെച്ചുതന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തി. അവിടുന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുഖക്കേടു നീക്കി, സമ്പത്തു ൨ ല്ലി

പിച്ചു; കൂടാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരിച്ചുപോയ മക്കൾക്കുവകന്നു ഏഴു ആൺകുട്ടികളേയും മൂന്നു പെൺകുട്ടികളേയുൾക്കൂടി പ്രദാനം ചെയ്തു. മേൽപറയപ്പെട്ടവയെല്ലാം നടന്നതിനുശേഷം ഒരു നൂറ്റാറിനാലുതുകൊല്ലങ്ങൾക്കൂടി നമ്മുടെ വിശുദ്ധൻ ജീവിച്ചിരുന്നു. തന്റെ സമ്പൽസമൃദ്ധിയോടുകൂടിയ ഈ ജീവിതഘട്ടത്തിൽ വി. യോബിനു തന്റെ മക്കളേയും മക്കളുടെ മക്കളേയും എന്നുവേണ്ട നാലാം തലമുറ വരെയുള്ള ബന്ധുചിത്രങ്ങളേയും കാണാൻ ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചു.

ദൈവം നമുക്കു കഷ്ടാരിഷ്ടതകളെ യാത്രയാക്കുന്നത് അവയെ നന്മകളാക്കി പകർത്തുന്നതിനു അവിടുത്തേക്കു ശക്തിയുള്ളതുകൊണ്ടാണ്. എന്നാൽ അവയെ ക്ഷമയുള്ളതായ സഹനം വഴിയായി വി. യോബിനെപ്പോലെ ദൈവമഹത്വത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു പകർപ്പിക്കാം. ആയതിനാൽ ഇപ്പോഴത്തെ സാമ്പത്തികാധഃപതനം ഏഷ്യാനാറെ ദൈവത്തിലേക്കു തിരിക്കുന്നതിനും ശിഷ്ടന്മാർ അതു സ്വഭാവാനീത ന്യായത്താൽ ക്ഷമിച്ചു ദൈവമഹത്വത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും സഹായിക്കുന്ന ഒരുത്തരായി മാറ്റമെന്നു നാമെല്ലാവരും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ്.

എരുമപ്പാലും തേയിലയും.

(എൻ. കെ. വാല്യാർ.)

പാനീയങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ എരുമപ്പാലും, തേയിലയും വർദ്ധിക്കേണ്ടവയാണ്. പശുവിൻപാലോ ആട്ടിൻപാലോ കിട്ടാതെവന്നാൽ ശുദ്ധജലം കുടിച്ചാൽ വളരെ ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും. ശുദ്ധജലം കുടിച്ചാൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഗുണം അവർണ്ണനീയമാണ്. തേയിലയുടേയും എരുമപ്പാലിന്റേയും ഉപയോഗത്തെ ഗവൺമെന്റാ മുൻസിപ്പാലിറ്റിയോ തടയാമെങ്കിൽ ഇന്നുപട്ടണങ്ങളിലും പരിസരങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരിക്കാണ്ടിരിക്കുന്ന പനി, വിഷജ്വരം, കാളറ, വസ്ത്ര മുതലായ രോഗങ്ങൾ നിമിത്തം ജനതതി അനുഭവിച്ചുവരുന്ന കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾക്കും ഇതു നിമിത്തം ഗവൺമെന്റിനു നേരിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നഷ്ടങ്ങൾക്കും ഇടയാകുന്നതല്ലെന്നു നിസ്സംശയം പറയാവുന്നതാണ്. എരുമപ്പാലിനും തേയിലയ്ക്കും പകരം നല്ല നാട്ടുനെല്ളിന്റെ തവിട്ടുകുളയാത്തുള്ള പൊടിപ്പച്ചരി പശുവിൻ പാലിലോ ആട്ടിൻപാലിലോ കഞ്ഞിവെച്ച് ഉപയോഗിച്ചാൽ ഓജസ്സും തേജസ്സും വർദ്ധിക്കുന്നതും രോഗകാരണമായ ദുഃഖ്വസ്സ് ഉണ്ടാകുന്നതല്ലാത്തതുമാകുന്നു. ഈ രണ്ടുവക പാലും കിട്ടാതെവന്നാൽ തേങ്ങാ പാൽചേർത്തു കഞ്ഞിവെച്ച് ഉപയോഗിക്കുന്നത് ഏറ്റവും ഗുണപ്രദവും ആരോഗ്യകരവും ആകുന്നു. വിശേഷിച്ചും കുട്ടികൾക്കു ഈ കഞ്ഞിവളരെ ഗുണകരമായ ഒന്നാണ്.

(കു. വി. മാ.)

ജൂലൈമാസത്തിലെ തിരുവട്ടയ സഭക്കാരുടെ

പൊതുനിയോഗം.

ക്രിസ്തീയ ഉപവി.

“ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചതുപോലെ നിങ്ങൾ തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്നേഹിപ്പിൻ.” എന്നാണ് നമ്മുടെ കർത്താവ് അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അവിടുന്ന് നമ്മളോടു സ്നേഹിക്കണമെന്നു പറയുകമാത്രമല്ല സ്നേഹിക്കേണ്ടതെങ്ങിനെയെന്നു ദൃഷ്ടാന്തപൂർവ്വം പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവിടുന്ന് കരിശിൽ തുങ്ങി തന്റെ രക്തത്തിന്റെ അവസാനതുള്ളിവരെ ചിന്തി തന്റെ ജീവനെ നമുക്കുവേണ്ടി അർപ്പിച്ചു. ഇതാണ് സാക്ഷാൽ സ്നേഹം. സ്നേഹത്തിന് അസാധ്യമായിട്ട് ഒന്നുമില്ല. സ്നേഹമുണ്ടെങ്കിൽ എല്ലാമുണ്ട്. അതിനാൽ നാം നമ്മുടെ ഭിദ്യരക്ഷകന്റെ ദൃഷ്ടാന്തമനുസരിച്ചു ക്രിസ്തീയ ഉപവിയിൽ പുരോഗമനം ചെയ്യുന്നതിന് തിരുവട്ടയസഭക്കാർ ഈ മാസത്തിൽ സവിശേഷം പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതാണ്.

ആരാധനാസപ്താഹം.

ചെങ്ങന്നൂർ കേരള ക്രൈസ്തവമഹാജനസഭയിൽ സാർ ഡേവിഡ് ദേവദാസ് ബി. എ., ബി. എൽ., ബാരിസ്റ്റർ-അററ് - ലാ ചെയ്യ അദ്ധ്യക്ഷപ്രസംഗത്തിൽനിന്ന്.

അനേകസംവത്സരമുമ്പ് രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ ഒരു ധരിയ ഭാഗം ജനങ്ങൾ ക്രിസ്തുമതാവലംബികളായിരുന്നു എന്നും, ശങ്കരാചാര്യർ അദ്വൈത സിദ്ധാന്തം പ്രസംഗിക്കുന്നതിന് നൂറ്റാണ്ടുകൾ മുമ്പ് നിങ്ങളുടെ പൂർവ്വികന്മാർ മതപരിവർത്തനം ചെയ്തു എന്നുള്ളതിലേക്കു ചരിത്രരേഖകളുണ്ട്. ചുവറ്റ വർഷത്തിലധികം നിങ്ങൾ ഒരു സമുദായം ആയിരുന്നു എന്നുള്ളത് ഈ സംസ്ഥാനത്തെ നാടുവാഴികളുടെ മതസമീപനത്തെ കീർത്തിക്കുന്നു. ധർമ്മരാജ്യമെന്നാണ് തിരുവിതാംകൂറിനെ വലപ്പോഴം പറയുക. ഞാൻ ആ രാജ്യത്തെ “സമീപനയുടെരാജ്യം” എന്നുകൂടെ നാമകരണം ചെയ്തും, ആ അവദാനം ഈ രാജ്യത്തിന് ഈ അടുത്ത കാലംവരെ അർത്ഥവത്തായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ചില പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ വിവിധസമുദായങ്ങളുടേയും സമാധാനത്തിനും

യി ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു ക്രൈസ്തവസമുദായത്തിന്റെ മൗലികമായ അവകാശങ്ങളെ കുറച്ചുവരിച്ചിരിക്കുന്നു. എല്ലാ സമുദായങ്ങൾക്കും അനുസമുദായങ്ങളുടെ അവകാശത്തെ അവഹരിക്കാതെ ഇഷ്ടംപോലെ ആരാധനാലയങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിനും ശവക്കോട്ട കെട്ടുന്നതിനും അവകാശമുണ്ട്. പള്ളി പണിയിക്കുന്നതിനും പുതിയ ശവസംസ്കാര സ്ഥലങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും ക്രൈസ്തവ സമുദായത്തെ നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നതായി ഞാനറിയുന്നു. ശരിയായ ആലോചനയ്ക്കു ശേഷമല്ലാതെ ദേവാലയങ്ങൾ നിർമ്മിക്കയില്ല. എന്തെങ്കിലും കാരണം പറഞ്ഞു ദേവാലയസ്ഥാപനാവകാശത്തെ നിരോധിക്കുന്നതു സമുദായത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം തട്ടിക്കളയുകയാകുന്നു. മതപരമായ ആചാരങ്ങളിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പൊതുവെ പ്രതിപത്തിയുള്ളവരത്രെ. ക്രൈസ്തവരേപ്പോലെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു സമുദായത്തിനു കൂടുതൽ ആരാധനാലയങ്ങളുടെ ആവശ്യമുണ്ട്. അതിനെ നിരോധിക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ല. ശവദാഹത്തോടു ഒട്ടും അനുകൂലിക്കാത്ത വരാണ ക്രിസ്ത്യാനികൾ. അതിനാൽ വർണ്ണവർണസരിച്ചു ശവസംസ്കാരസ്ഥലങ്ങളും അവർ കൂടുതൽ ആവശ്യമായിത്തീരുന്നു. ബ്രിട്ടീഷിന്ത്യയിൽ ഡിസ്ത്രിക്ട് ബോർഡുകാരും മുനിസിപ്പാലിറ്റികൾക്കും ക്രൈസ്തവർക്കും മുസ്ലിങ്ങൾക്കും ശവസംസ്കാരത്തിനു സ്ഥലം കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. അങ്ങനെ സ്ഥലം തിരിച്ചിടേണ്ടതു് ഇവിടുത്തെ സർക്കാരിന്റെ ധർമ്മമാകുന്നു. ക്രൈസ്തവപ്രതിബന്ധികളായ കീഴ്വേദഗ്രന്ഥന്മാരുടെ അനധികാര പ്രവൃത്തിമൂലം ഇങ്ങനെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു പല ഞെരുക്കങ്ങളുമുണ്ട്. ഈ വക കഷ്ടതകൾ മുസ്ലിങ്ങളും ഇവിടെ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു നിങ്ങളുടെ ദിവാൻ ബ്രിട്ടീഷിന്ത്യയിലെ അതിപ്രാപ്തിമാന്മാരായ രാജ്യതന്ത്രജ്ഞന്മാരിൽ ഒരാളും അദ്ദേഹത്തിനു തുല്യന്മാരായുള്ളവർ വളരെ ചുരുക്കവുമാണ്. ഏതൊരുസ്ഥാനത്തെ അദ്ദേഹം പ്രാവിചിക്യംണ്ടോ അതിനെ അലങ്കരിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. മുനിസിപ്പാലിറ്റി ചെയർമേനായിട്ടോ, മദ്രാസ് കോർപ്പറേഷനിയിലെ കമ്മീഷണറായിട്ടോ, മദ്രാസ് ഗവണ്മെന്റുടെ എക്സിക്യൂട്ടീവു കൗൺസിൽ മെമ്പറായിട്ടോ, വൈസ്രോയി കൗൺസിൽ മെമ്പറായിട്ടോ, എവിടെയും അദ്ദേഹം സ്വകൃതം സകലരുടെയും അഭിനന്ദനത്തെ അർഹിക്കുമാറു സർവ്വസംപൂർണ്ണതയോടും, നിഷ്പക്ഷ നിഷ്ഠയോടും നിർഭയ സ്വതന്ത്രതയോടും നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തെ ഒരു മിത്രമായി-ഒരു യഥാർത്ഥമിത്രമായി- നിങ്ങൾ ക്രമേണ മനസ്സിലാക്കുമെന്നു എനിക്കു നിശ്ചയമുണ്ട്.

കുറിപ്പുകൾ.

പരിശുദ്ധ പിതാവിനെ സന്ദർശിക്കുന്നതിനും, പാശ്ചാത്യഭേദങ്ങളിലെ വിശുദ്ധ സ്ഥലങ്ങളിൽ തീർത്ഥാടനംചെയ്യുന്നതിനുമായി യൂറോപ്പിലേക്കു പോയിരുന്ന തിരുവല്ലാ ബിഷപ്പോപ്പ് മാർ തിയോഫിലോസു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ഇക്കഴിഞ്ഞ ജൂൺ ൧൯-ാംതീയതി സസുഖം തിരുവല്ലായിൽ മടങ്ങിയെത്തിയതായി അറിഞ്ഞു സന്തോഷിക്കുന്നു.

മെക്സിക്കോയിൽ ചിഹുഹ (Chihuahua) സംസ്ഥാനത്തു് ആത്മിക ആവശ്യങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനു ഒരു ലക്ഷം ജനങ്ങൾക്കു ഒരു വൈദികൻവീതം മതിയെന്നുള്ള നിയമം നടപ്പിൽ വരുത്തിയിരിക്കുന്നു.

ചൈനയിൽ വേലചെയ്യുന്ന ഇറാലിക്കാരായ മിഷ്യനറിമാരുടെ സംരക്ഷണത്തിനായി ഇറാലിയൻ ഗവണ്മെണ്ടു അന്യതാ ലക്ഷം ലീറാ നൽകിയിരിക്കുന്നു.

ഇംഗ്ലീഷ് സാഹിത്യനായകനായ മി. ഹില്ലയർ ബെല്ലക്കിനും മി. ജി. കെ. ചെസ്റ്റർനും പരിശുദ്ധ പിതാവു് Star of the order of St. Gregory the Great എന്ന മാടയിന്മാനം നൽകിയിരിക്കുന്നു. മിസ്റ്റർ ചെസ്റ്റർ ൧൯൨൨-ലാണ് കത്തോലിക്കസഭയിൽ പ്രവേശിച്ചതു്.

റവ. ഫാദർ ഡി. ഒണോരെ എസ്റ്റ്. ജെ. ൧൮൩൨-ാം ആണ്ടിൽ ഫ്രാൻസിസ് നോർമണി സംസ്ഥാനത്തു് ഭൂജാതനായി. ജെസുവിറ്റ് കോളേജിൽ വിദ്യാഭ്യാസം കഴിച്ചു ബിരുദ സമ്പാദിച്ചതിന്റെശേഷം വളരെ ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ അദ്ദേഹം ഇൻസ്പെക്ടർ മധുര ജെസുവിറ്റ് മിഷ്യനിൽ ചേർന്നു അൻപതു കൊല്ലത്തിൽപരം തൃശ്ശിനാപ്പള്ളി സെന്റ് ജോസഫ് കോളേജിൽ അദ്ധ്യാപകജോലി പ്രശസ്തരുംവണ്ണേ നിവഹിച്ചു. മലബാർ കത്തോലിക്കാവിദ്യാർത്ഥി ലീഗിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ എന്ന നിലയിൽ ഹൃദയം അദ്ദേഹം സുപരിചിതനായിരുന്നു. സംഗീതം, ചിത്രമെഴുത്തു്, ശില്പവിദ്യ എന്നീ കലകളിലും; പ്രാണിശാസ്ത്രം, സസ്യശാസ്ത്രം, രസതന്ത്രശാസ്ത്രം എന്നീ വിജ്ഞാന ശാഖകളിലും അദ്ദേഹത്തിനു പ്രാവീണ്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. ൧൯൩൪ ജൂൺ ൧൫-ാംനു കാലത്തു് ൩൧-മനേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയസ്തന്ദ്രം പെട്ടെന്നു നിഷ്പ്രകൃതം തന്റെ ൭൨-ാമത്തെ വയസ്സിൽ അദ്ദേഹം ഈ ലോകം പ്രശാന്തമായി വിട്ടുപിരിയുകയുംചെയ്തു.

ഒരു ഉത്തമ കത്തോലിക്കനും അഭിഭാഷകപ്രധാനിയും സമുദായസ്നേഹിയുമായിരുന്ന മി. ജോൺ നിധിയിരി മേയ് ൨൩-ാംതീയതി കുറവിലങ്ങാട്ടുള്ള സ്വവേനത്തിൽവെച്ചും, വെണ്ടരുത്തിപ്പള്ളിയിടുവക കണിശ്ശേരിൽ റിച്ചാർഡ് ഡി. ക്രൂസ് തന്റെ ൭൪-ാമത്തെ വയസ്സിൽ ഇക്കഴിഞ്ഞ ജൂൺ ൨൧-ാംതീയതി തേവരയിലുള്ള തന്റെ സ്വവസതിയിൽവെച്ചും നിർവൃതരായിരിക്കുന്നു. ഇവരുടെ ആത്മാനുക്ലാതം വായനക്കർ പ്രാർത്ഥിക്കാറുണ്ടു്.

R. I. P.

SADHANA AUSADHALAYA, DACCA.

— അദ്ധ്യക്ഷൻ —

യോഗേശ ചന്ദ്ര ഗോസ്, എം. എ., എഫ്. സി. എസ്.

ആയുർവ്വേദ വിധിപ്രകാരം തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ള ശുദ്ധമായ ഭക്ഷ്യധാതുക്കൾ.
ഭക്ഷ്യധാതുക്കൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നവർക്കു വേണ്ടി അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്. രോഗിവിവരം അറിയിച്ചാൽ സൗജന്യമായി ഭക്ഷണം നിശ്ചയിച്ചുകൊടുക്കും.

മകരമാസം (സ്വസ്തികാശ്വതി) ത്രിദോഷങ്ങൾ കോപിച്ചുണ്ടാകുന്ന
മേല്പേ രോഗങ്ങൾക്കും സിദ്ധിപ്രദമായതാണ്. ഇത് ശരീരത്തിനും മനസ്സിനും
മെച്ചപ്പെട്ട് ശക്തിയും വർദ്ധിപ്പിച്ച് ജീവിതം സന്തോഷമുള്ളതാക്കി തീർക്കുന്നു.

ഒരു രൂപത്തുകയ്ക്കായി ക. ര.

ശാരീരികശുദ്ധി. ഇത് ഉഷ്ണകൃഷ്ണിൻ കൈകളെ മരുത്താണ്.
രസസേവനം കൊണ്ടുണ്ടായ വിഷം, അസ്ഥിശ്വാസം, മുത്രരോഗങ്ങൾ, രക്തദുഷ്കൃഷ്ണം ഇവയ്ക്കും വിശേഷപ്പെട്ടതാണ്. ഒരു സേവിനു ക. ര.

സുഖര സജീവനം. രോഗശാസ്ത്രം, ഇന്ദ്രിയസ്ഖലനം, സ്വപ്നദോഷം മുതലായ രോഗങ്ങളെ വേഗത്തിൽ സുഖപ്പെടുത്തും. സേർ ഒന്നിനു ക. ര. ൧൩.

അബലബാധാവയോഗം: ഇതു സ്ത്രീകളുടെ അസ്വസ്ഥത മുതലായ
ആന്തരിക സംബന്ധമായ എല്ലാ രോഗങ്ങളിലും പ്രശസ്തമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ൧൩
രവണ സേവിപ്പാനുള്ള ഒരു കുപ്പിക്കു വില ക. ര. അമ്പതിന് ക. ര. ൫.

കുടുംബ വിവരത്തിനു മുകളിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ എഴുതുക.

നിലകാരാലയം.

നിങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ ന മരണം തുടരെ മുറയ്ക്കുവാൻ അനുവദിക്കരുത്.
അങ്ങനെയുള്ള മരണം ഉപയോഗിക്കുന്നതായാൽ പന്ത്രണ്ടു ദിവസംകൊണ്ടു ചുമ നി
റുത്തുവാൻ നിങ്ങൾക്കു സാധിക്കുമെന്നു അതിശയോക്തി സ്പർശകത്തോ പര
യം. ഒരു കുപ്പിക്കു വില ക. ര. ൧൨-൦.

കാസരോഗനിവാരണി.

നിങ്ങൾ പല ഭക്ഷ്യധാതുക്കൾ ഉപയോഗിച്ചിട്ടും ഏതെങ്കിലും രോഗത്തിൽ
അടങ്ങുന്നതിൽ അവസാനമായി ഈ മരണം ഉപയോഗിച്ചുനോക്കുക. തീർച്ചയായി
ട്ടും സുഖം കിട്ടും. കുപ്പി ഒന്നിനു ക. ര. ൧൦-൦.

പ്രമേഹ സംഹാരി.

ഈ മരണം ആറു മരണം ഉപയോഗിച്ചാൽ എത്ര പഴകിയ പ്രമേഹവും പൂ
ണ്ണ സുഖമാകുന്നതാണ്. ഒരു കുപ്പിക്കു വില ക. ര. ൧൨-൦.

വാതരോഗി എല്ലാത്തരം വേദനകൾക്കും വാതത്തിനും വിശേഷമാണ്. പേര
ക്കുകുമാരമായ വീരന്മാർ: അഗ്നിമാന്ദ്യം, ശിരസ്തോരം, ബലക്ഷയം, ഹൃദ്രോഗം മുത
ലായ സുഖപ്പെടുത്തുക പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തും. പാരഹാരി: മലമ്പനിയിലും മലബന്ധ
ത്തിനും ഉപയോഗിക്കേണ്ടതാണ്. 'ഏമ്മിൻ' എല്ലാ തലോട്ടലുകളും വേഗത്തിൽ
സുഖമാക്കും. വിഷുചിക, വയറുകടി, ഉഷ്ണകൃഷ്ണ മുതലായ രോഗങ്ങൾക്കുള്ള
സിദ്ധിപ്രദമായതും തയ്യാറാക്കും. ഈ ഭക്ഷ്യധാതുക്കളുടെ ഫലസിദ്ധിയെപ്പറ്റി വൈ
ദ്യന്മാരുടെ അനവധി സാക്ഷ്യങ്ങൾ കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്.

പെരേര ആൻഡ് കമ്പനി, കൈമിസ്സസ്,

നമ്പ് ൧൧, കോഴിക്കോട്, മലബാർ.

പ്രസിദ്ധ ഔഷധങ്ങൾ.

Malaria മലേറിയം.

ഈ കീഴ്തിരവട്ട ഔഷധം മലമ്പനി, വിറപ്പനി, ശീതപ്പനി എന്നുവെന്ന് പനി. മുറപ്പനി മുതലായ ഏറ്റവും പനികളെ മറുക്കുകയും, മൂത്രാദരം എന്ന വയറിൽ ഉണ്ടാകുന്ന വീക്കത്തെ ഉറക്കിക്കളഞ്ഞു സമ്പൂർണ്ണമായി നൽകുകയും ചെയ്യുന്നതിന്നു ഇതു ഒരു പ്രസിദ്ധ ഔഷധമാണെന്നു എല്ലാവരും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടുന്നതാകുന്നു. വില 8 ഒൺസിൻ 1 ക. 8 ണ്; 1 ഡൺ 16 ക. 8 ണ്; 4 ഒൺസിൻ 14 ണ്; 1 ഡൺ 9 ക. 12 ണ്;

SYRUP SARSAMOGA. രക്തശുദ്ധീകര ഔഷധം.

ശരീരം മൃദവനം ചൊരി, ചിരങ്ങ്, കരു, വ്രണം, വീക്കം മുതലായ രക്തദുഷ്ടതാലുണ്ടാകുന്ന സർവ്വവിധകളെയും ഇണപ്പെടുത്തി, ശരീരത്തെ കഠിനവും, ശോഭയുള്ള സ്വസ്ഥമായമാക്കുവാൻ ശക്തിയുള്ള ഒരു പ്രാണസ്നേഹിതനാണ് സിറപ് സർസംഗ അമോഗ. വില 8 ഒൺസിൻ 3 ക. 8 ണ്. ചെറിയ കുപ്പി 1 ക. 1 ക. 14 ണ്.

BABY TONE. ഗ്രാണിത്തരക.

ഗ്രാണി എന്ന ഭിന്നത്തോലോ കീഴ്ന്നുകൊശക്രമിക്കട്ട കൊണ്ടോ ശരീരം മെലിഞ്ഞു ഏല്പം തോലും മാത്രം ഉള്ള കുട്ടികളെ വേബിടാൺ എന്ന ഔഷധപ്രയോഗത്താൽ ക്ഷണത്തിൽ കൈകാലുകൾക്കും, ഞരമ്പുകൾക്കും രക്തചലനവും ശക്തിയും വരുത്തി ഭേദം കാത്തുരക്ഷിക്കുന്നവളായ ഉത്തമ മരുന്നാകുന്നു. വില 4 ഒൺസിൻ 1 ക. 4 ണ്.

ശയ്യക, മലമുത്രങ്ങളുടെ അക്രമം, നെഞ്ഞു നീറ്റൽ ഇവയെല്ലാം ഇപ്പോൾ സകലർ പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ടതോ? എന്നാൽ ഈ സിറപ് കരളിന് ഇന്റൻ എന്നവയുടെ ഏറ്റവും കേടുകളെയും നിരക്കരിച്ച ശരീരത്തിന്നു പുഷ്ടിയും ആരോഗ്യവും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന ഒരു മിത്രമാണെന്നതിന്നു സംശയമില്ല. വില 8 ഒൺസിൻ 3 ക. 8 ണ്. ചെറിയ കുപ്പി 1 ക. 1 ക. 14 ണ്.

RINGWORM BALM. തപകരോഗത്തിന്നു

ശരീരത്തിന്റെ നാനുഭാഗങ്ങളിലും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന പഴുക്കടി, തഴുതണം, വാട ചൊരി, ചിരങ്ങ്, വ്രണം, ചുണങ്ങ് എന്നിവയെ ക്ഷണത്തിൽ സുഖപ്പെടുത്തും. വില ഡബ്ബി 1 നു 5 ണ്; 1 ഡൺ 3 ക.

മികിത്സസംബന്ധമായ പമ്പകം സജ്ജമായി ആവശ്യപ്പെടുക അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്. ഇതിനുപുറമെ ഹോമിയോപ്പതിയും ടിഷ്യമരുന്നുകളും ആവശ്യംപോലുണ്ടു.

EAR OIL. ചെവി ചോരുന്നതിന്നു. ചെവിയിൽ വേദനയുണ്ടായി ചെവികേളായും, ചെവിയിൽനിന്നു ചലംവാരുതക, നാനം പുറപ്പെടുക എന്നിവയെ പലതരമുള്ള ഭിന്നങ്ങളെയും ഇയർത്തയിൽ എന്ന ഏറ്റവും സുഖപ്പെടുത്തുന്നതാകുന്നു. വില 4 ഒൺസിൻ 8 ണ്; 1 ഒൺസിൻ 14 ണ്.

SYRUP CARDUS. പിത്തഹര ഔഷധം.

ഉറക്കമില്ലായ്മ, തലതിരിച്ചത്, പിത്തം അർദ്ധിക്കൽ, കൈകാൽതളിച്ചു, ശരീരം ക

THE MALARIANA Co.
8 Hampankatta,
Mangalore S. K.

ഭി മലേറിയം കമ്പനി,
8 ഹംപങ്കട്ട,
മംഗലാപുരം.

പത്തൊന്നാം.

മുറൻ മിഥുനം - കർക്കരം.

ജൂലൈ മുൻനർ.

മെ	1	ഞാ.	✠	വി. അഹറോൻ.
മു	2	തി.	ഐ. ഭാ. ക.	മറി. സന്ദർശനം.
മുൻ	3	ചൊ	*	ന. പി. വി. തോമ്മാ.
രം	4	ബു.	വി.	റോശയും ഹഗ്ഗിയും.
രമ	5	വ്യാ.	വി.	ഭൊമീസ്വസ്.
രവ	6	വെ.	വി.	ഏശയ്യാ.
രന്	7	ശ.	വി.	സിറി. മെത്തോ.
രർ	8	ഞാ.	✠	വി. എലിസബേത്തു്.
രര	9	തി.	വി.	സേനോ.
രന്യ	10	ചൊ.	വി.	അപ്പോലോനിയാ.
ര	11	ബു.	വി.	യൊ. സ്റ്റോപ്പി.
രവ	12	വ്യാ.	വി.	യോഹ. ഗപൽ.
രൻ	13	വെ.	വി.	അനക്ലേത്തോസ്.
നം	14	ശ.	വി.	ബൊനവൻതുര.
നമ	15	ഞാ.	✠	വി. കുറിയാക്കൊ.
മ	16	തി.	ഐ. ഭാ. ക.	മെൽചമാതാ.
ര	17	ചൊ.	വി.	അല്ലേസ്.
ന	18	ബു.	വി.	കമീല്ലാസ്.
ർ	19	വ്യാ.	വി.	വിൻസെൻറ്.
ര	20	വെ.	വി.	എലിയാനിവ്യാ.
ന്യ	21	ശ.	വി.	ദാനിയേൽ.
െ	22	ഞാ.	✠	മറിയം മദലൈ.
വ	23	തി.	വി.	അപ്പോലിനാരിസ്.
ൻ	24	ചൊ.	വി.	ക്രിസ്റ്റീന. (ജ. വി.)
മാ	25	ബു.	വി.	യറക്കോശ്ശിഹാ.
ര	26	വ്യാ.	വി.	അന്നമ്മ.
മാ	27	വെ.	വി.	പത്തലൈറൻ.
മാ	28	ശ.	വി.	നസ്സാരിയൂസ്.
മർ	29	ഞാ.	✠	വി. അബ്ബോൻ.
മര	30	തി.	വി.	ഇഗ്നാസിയോസ്.
മന്യ	31	ചൊ.	വി.	മത്താ.

✠ എല്ലാവരും കടമുള്ള ദിവസം * സുറിയാനിക്കാർ കടം.